

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 407 Subject Agma

Name of MSS Aagam Kalap Lata

Author _____

Period _____ Folios 125

Script Devnagiri Source Prithipal Singh, Talandhar

Missing Folios 33 (7 - 39)

407

9

helped in improving rural Sanitation by getting

ner association.	Sams. Ms. 294.594 A 339 407-MS.	डागमकल्पलता ; अमूर्ण॥ २- ई३पत्रक ॥ ल० ग० १३ पं० प्र० ह० ल०
---------------------	--	--

in village

एकहस्तमितंकुंडं मेकलस्ये विधेयते लक्ष्माणो दशकं यावत्तावत्तु स्तेनकार
 येत् दशहस्तमितंकुंडं कोट्यो होमे विधीयते वसिष्ठो चरात्रे कुंडं सूर्यामाह
 एकहस्तप्रमाणं तं चतुरश्रसुदीरितं यावत्कुंडस्य विस्तारः घनने तावदिष्यते कुंडा
 नाया दशं रूपं मेखलायाश्च तादृशं चतुरश्रां चतुष्कोणं मिति अर्थः अत्र पंचमे
 खलारि नापंचमेखलमुक्ते केचि त्रिमेखलं केचिदेकमेखलमात्रं सर्वं समं त्रिमे
 खलमात्रं विधीयते तदुक्ते सिद्धांतशेखरे पंचमेखलं के कुर्यात् तत्र विन्सर्वं कुंडं के
 मेखला त्रितयं वायुदितयं चैकमेव वा वेदाग्निनयनो ह्येदमंगुलदितयं क्रमात्
 तदुक्ते क्रियासरे प्रधानमेखलो ह्येदं सक्तमत्र नवांगुलं तद्वाह्यमेखलो ह्येदं पंचा
 गुलमिति स्मृतं तद्वाह्यमेखलो ह्येदं पंचांगुलमिति स्मृतं तद्वाह्यमेखलो ह्येदं
 मेगुलदितयं क्रमात् चतुर्यंगुलं ह्येदं मेखलादितयस्य च इति केचित् कुं
 डा नो मेखलास्ति सोमस्य मात्रेति ता क्रमात् उद्धीदायास्तोत्रे या हो कार्वा गुलस
 म्मिताः अरत्निमात्रे कुंडे स्युः स्नासिद्धा कांगुलान्मिकाः एकहस्तमिते कुंडे वेदाग्नि
 नयनो गुलाः कुंडे द्विहस्ते ता मेयारसवेदगुणो गुलाः चतुहस्ते तु कुंडे ता वसुतर्क

प्रा.
क.

यगोगुलाः मेखलानोभवेदेतः परितोनेमिरंगुलाः चतुर्हस्तेनकुमेखलाब्रह्मचा
 रिमेखलावत् कुंडवेष्टितामृद्धिताः ताश्चात्रानदेशाद्वाह्ये एकांगुलरूपकं
 परित्यज्यभ्रायेतवित्तारेणचेत्यादिक्रमेणवेदाद्यगुलाः एतद्विपरीतास्तत्राता
 रोक्ताव्यवहारविरुद्धाः वेदाश्चत्वारः अग्रयस्रयः नयनेदेरसाध्यदृगुणास्रयः
 वसतर्कयुगाः अष्टषट्चत्वारि तथाचकालोत्तरे खाताद्वाह्यंगुलः कंठः सर्वकुंडे
 षुयेविधि पिंगलामृते खातादेकांगुलं त्यक्त्वा मेखलानां विधिर्भवेत् एकदशस्रस्र
 कुंडस्यवर्धयेत्तत्राक्रमात्सुधीः दशहस्तांतमन्येषामर्थंगुलवशात्पृथक् वित्तारे
 ह्येदतो ज्ञेयामेखलासर्वतोच्चैः एककुंडस्यपश्चिमदिक्कर्मव्यातामाह महादाना
 निर्णये भुक्तौमुक्तौ तथापुष्टाजीर्णाहारस्तथैवच सदाहोमेतथाशांतावेकंवरु
 णदिगगतं शारदातिलकं ह्यसुरग्रेयोनिरामासुययंश्चस्यपत्रवत् आसामेखला
 नामस्यस्यपत्रवादित्येनेनचतुरंगुलविसृतमूला यथोक्तक्रमेमेकांल्यतंसंकुचि
 तवित्तारः उक्तवसिष्ठसंहितायां प्रथमेमेखलेयोनिंकुंडोष्टोत्तोरग्रतः कुर्यादे
 प्येष्वृतांतःकुंडंतत्सर्वलक्षणं योनिषडंगुलायामाचतुरंगुलविसृतः उन्नतेद्यंगु

3 लाशोक्ताकुंडेहस्तमितेबुधैः नेत्रवेदंगुलोच्छेदविस्तारोन्नतिरत्रै मृष्टारत्निहस्ता
 त्रैयोनिसुहृद्दीरिता द्विहस्तादिषुकुंडेषुयोनिसंवर्धयेत्कुमात् एकैकांगुलिमाने
 तथा नाभिचवर्धयेत् मृष्टारत्नैकहस्तानां कुंडानां योनिरीरिता षट्चतुर्द्व्यंगुला
 ग्रामविस्तारोन्नतिशालिनि एकांगुलं त्रयोपग्रं कुर्यादीषदधोमुखं षडंगुलदी
 चाचतुरंगुलविस्तीर्णाष्टांगुलोश्चुतिश्रयः अत्रैकवचनोपात्तादेतत्परिमाणक
 यनेमृष्टारत्नैकविषयमिदं एकैकांगुलितौ योनिं कुंडेष्वप्येववर्धयेत् यवद्वय
 क्रमेनैव योनिग्रमपि वर्धयेत् इति द्विहस्तादिविषयमेतत् अत्र विशेषाभावादायाम
 विस्तारोन्नतिषु विष्टादिरिति तम् तथा च यत्तपार्श्वे मेखलानां वहिस्थाने स्थलमि
 ति भिधीयते चतुरश्रितिनालं स्याद्योन्यामध्ये सरंध्रकं स्थलमूलात्तु सूदायां
 उन्नासास्यात्मनो हरा वाह्यस्यामेखलाचाज्यस्थानमारभ्य कारयेत् सरंध्रकमित्यु
 भयत्र संवर्धयेत् तडक्कं भास्कराचार्यैर्योनौ नालं सरंध्रकम् रुद्रयामले योन्याम
 ध्ये विलंकुर्यात्तदाज्यग्राहसंज्ञिकाम् स्थालादारभ्य नालं स्याद्योन्यामध्ये सरंध्रकं
 नाप्येत्कुंडकोणेषु योनितां तत्र विज्ञेयः स्थलान्मेखलारम्भस्थलीत अथवा

4 न्यस्याल्पधिकरणस्य लाहेत्यर्थः सरंध्रकं अथ दृष्टार्थकमिति केचित् परिधिस्था
 पनार्थमिति केचित् तथाच यामले नालमेखलयोर्मध्ये परिधेः स्थपनाय च रंध्रं
 कुर्यान्नथा विहादितीयमेखलोपरि इति श्रुतैः इति वचनेन तु नालस्य न सरंध्रक
 तावोभयकं किंतु नालमेखलयोः परिधिमाह तत्संयोगपरिधिश्चे वाङ्मात्रः प
 रिधयश्च न वस्तुतत्त्वोत्राणां त्रयो भवेत्पशीर्णाग्रायकैषां तु चतुर्दिशं तत्तत्कुंडानुर
 पं वामानमस्य निगद्यते प्रागग्रा अभिताः पश्चादुदगं ग्रं मत्तः परम् त्वमेत्यदिधिमन्य
 चेदुदगग्रस्य सर्वतः अत्राणां छिद्ररहिता अभिता अग्रे पार्श्वद्वये दक्षिणा त उत्तरतः
 पश्चात्पश्चिमे उदगग्रस्य त्रयांशे त्रैलोक्यसारै कुंभद्वयसमायुक्ता अक्षत्पदलवच
 ताः अंगुष्ठमेखलायुक्ता मध्ये वाज्यस्थितिस्तथा कुंभद्वयसमायुक्ता गजकुंभाका
 रमूलदेशयुक्ता नतानमा अंगुष्ठमेखलायुक्ता अंगुष्ठमिति स्पृष्टुदितयुतामे
 खलावेष्टनयुक्ता तथाहैदस्तालिताज्यस्थित्या कुंडेऽप्यातो भवतीत्यर्थः अतए
 व स्त्रायं भुवे अंगुष्ठमानौष्ट्रकण्ठाकार्याश्च स्य दस्ताकृतिः अंगुष्ठमानौष्ट्रकं देय
 स्य सडौष्ट्रं ताग्रं तथाच पंचरात्रे कल्पयेदंतरेनाभिं कुंडस्यावुजसन्निभाम् मष्ट्यार

लोकहेस्तानां नाभिरुद्धे देवित्ततो नेत्रवेदांगलोपी ताकुंडोषन्येषु बुध्यते यव
 दृयक्रमेणैव नाभिष्टयगुदरधीः नाभिदेवे विद्याकृत्तामध्ये कुर्वीत कर्णिकाम्
 वहिरयादृयेनाष्टौ पत्राणि परिकल्पयेत् सुक्लं वै सस्यवस्यामिमंत्रिणां हित्वा
 मया प्रकल्पयेत्सुचयागे वक्ष्यमानेन वर्त्मना श्रीपांती शिंशिपादी च प्राविष्टे क
 तमे गुरुः शिंशिपाशमी शिरीष इति केचित् गृहीत्वा विभजेद्दक्षमात्रे षट् त्रिंशत्
 पुनः विंशत्यंशैर्भवेद्दण्डावेदी तैरष्टभिर्भवेत् एकांशी नमितः कंठः सप्तभागमि
 त्तं मुखं वेदी त्र्यंशेन विस्तारः कंठस्य परिकीर्तितः मुखं कंठं समानं स्यात्सुखिमार्गं
 प्रकल्पयेत् कनिष्ठांगुलिमानेन मयिंघो निर्गमाय च वेदिमध्ये विधातव्या भोगेनै
 केन कर्णिका विदधीत वहिस्तस्या एकांशेनाभिजो वदम् तस्या खाने त्रिभिर्भगैर्दत्त
 मष्टांशो तो वहिः त्र्यंशेनैकेन परितो दलानि परिकल्पयेत् अक्षग तुम् मेखला मु
 खवेद्यो स्यात्परितो र्धंशमानतः दंडमूलाग्रयोः कुंभो गुणवेदो गुलः क्रमात् द
 डी युगसमांशो स्यादंडस्या नाहरे रितः षड्विंशैः पृष्ठभागे वेद्या कृत्वा कृत्तिर्भवेत्
 हंसस्य वारह्मिनी वा यो त्रिंशो वा मुखलिखेत् मुखस्य पृष्ठभागे स्यात्संशो कंठं लक्षणं क

श्रा
का.

4

6 वः सूचः चतुर्विंशतिभिर्भागे रा रचयेत्सूचं द्वाविंशत्यादेऽङ्माने मंशौरे तस्य कीर्तितं
चतुर्विंशैरनाहस्यत्तर्षाज्यग्रहितस्त्रिरः आनाहो दीर्घः कर्षस्तोलकद्वयम् अं
शद्वयेन विलिखेत्यं कर्मगणदः कृतिः दंडमूलाग्रयोगीं दी भवेत्कंकणभषता सूचस्य
विधिराख्यातः सर्वतंत्रानुसारतः गंडीचं कणकुं भयोरित्यमरः तथा चोक्तं सूचाभावेन
राचवभट्ट धृतसंहितायां पलाशपत्रे नोच्छिद्रे रुचिरेस्तु कस्तुवौ स्पृता अथ कुंडा दोषा
नाविच्य कर्मा खानादिके भवेद्रोगी हेनो दीनुधनक्षयः वक्रजं डेषु संतापो मरणोच्छि
त्रमेखलो मेखलारहितेशोको दृष्टिके विजसक्षयः भया विनाशं कुंडं प्रोक्तं यो न्या
विना कृतम् अपत्यपुंसनं प्रोक्तं कुंडं यत्कटवजितम् अतएव वमिष्टसंहितायां त
स्मात्स्यकारी दौ च कर्तव्यं शुभवेदिकं हस्तमात्रस्य उलंवा संक्षिप्तं होमकर्मणि क्रि
यासारे कुंडमेवं विधेन स्यात्स्य उलंवा समाश्रयेत् शारदातिलके नित्येनैमिजिकं का
स्यस्य उलंवा समाचरेत् हस्तमात्रे तु तात्पुर्याश्चतुरश्रं समंततः महाकपिलये चरात्रे
साख्यानुराशते साष्टं सहस्रं वा जपादिषु होमे साहजततामाह्वयत्तपश्चः आदाय द
क्षिणे पाणौ स्रवन्ति मधुरं हविः प्रोमखिवद्भिजा यो ते नु ह्वया मुञ्जपाणिना त्रिमधु

५

40 रितास्तसर्वकर्माणि साधयस्वाहा इति अग्निमंत्रेण द्रुति त्रये दत्ता दूतशेषं जलं शर्णापा
 त्रे स्थापयेत् होमे स्वाहा ता मा ह यस्तपार्चः आदाय दक्षिणे भागपाणौ सुवस्त्रिमधुरं ह
 विः प्राञ्जु खो वद्विजायेते जुहुयाच्चुपाणिना एवमेवैणोकार एतेन स्वाहांते वि।
 च चक्षुषाः स्वाहा वसाने जुहुयाच्चायनैर्मंत्रे देवताम् त्रिमधुरं चतुस्रमधुरं कर्कराः
 तथा चोक्तं प्रयोगसारे पयो मधु च ते चेति समं त्रिमधुरं स्मृतं वद्विजाया स्वाहेति
 ततोऽग्नेर्गर्भाधानादिषोडशसंस्कारां कुर्यात् यथा शारदा तिलके गर्भाधानाद्येकाव
 द्देः क्रियानिश्चयतयेवमात् अष्टाभिराभ्याहतिभिः प्रणवेण स्य कष्टक गर्भादाने
 पुंसवने सीमितेन यने पुनः अनेन रंजात कर्मस्य त्रामकरणं तथा उपनिष्क्रमणे पञ्चा
 दन्नप्राशनमीरितम् चूढाकरणे भूयो महानाम्नामहाव्रतम् अथोपनिषदं स्नानं गा
 दानोद्वाहनोत्पत्तिः शुभे हि स्युर्विवाहोताः क्रियास्तान्तरवर्त्मसु मरणोताः समुद्दिष्टा
 वद्वेरागमर्कभिः महानाम्नामहाव्रतं च येन मृतिरंयेष्टिस्यथा अग्नेर्गर्भाधाने कल्पयामि स्वा
 हा अग्नेः पुंसवने कल्पयामि स्वाहा इत्यष्टाहती जुहुयात् अग्नेः सीमितेन यने कल्पया
 मि स्वाहा इत्यष्टाहती सर्वत्र अग्नेर्जातकर्म कल्पयामि स्वाहा ८ अग्नेर्नाम वरुणं कल्प

आ-
क-

यामिसाहा ८ अयेनामकरणंकल्पयामिसाहा तत्समयेअयेनमसुकनामासितननं
त्राधिष्ठात्रुदेवतानाम्नानामकुर्यात् अथवाअयेनैवदनामासिविश्वरूपनामासिवा
नामकुर्यात् अयेनामानिपूर्वलिलितप्रामाण्येनावसंधेयानि पुस्तकबाहल्यात्
नरत्रनलिलितानि असुकनामाग्रयेपाद्यादिभिर्वर्द्धिसंपूज्यतां हलंदत्तानमसुर्या
त् ततअसुकनामाग्रैर्निष्प्रमाणंकल्पयामिसाहा इत्यष्टाहुतीजह्यात् असुकनामाग्रै
रत्रेष्टाशानंकल्पयामिसाहा ४ असुकनामाग्रैःचूडाकरणंकल्पयामिसाहा ८ असुक
नामैरुपनयनंकल्पयामिसाहा ८ असुननामाग्रैर्महानाम्यंकल्पयामिसाहा ८ असु
कनामन्नेव्रतेवेदाध्ययनेइतिवा ओंअसुकनामाग्रैर्महाव्रतंकल्पयामिसाहा ८ असुकना
माग्रैरुपनिषद्भूतंकल्पयामिसाहा ८ असुकनामाग्रैर्गोदानंकल्पयामिसाहा असुकना
माग्रैःसमावर्तनंकल्पयामिसाहा ८ असुकनामाग्रैर्विवाहंकल्पयामिसाहा ८ असुकना
माग्रैरग्रादानंकल्पयामिसाहा ८ इत्यष्टोडशसंस्कारंसमाप्यपितरौतस्यसंपूज्यआत्म
नियोजयेत् तस्यवह्नेःपितरौवागीश्वरीवागीश्वरौयथा इदं पाद्यंवागीश्वर्यै नमः इतिपा
द्यादिभिःसंपूज्यवागीश्वर्यै नमः इतिपुष्पांजलित्रयंदत्वा वागीश्वर्यै नम इतिनमसुर्यात्

२५

42 नतोवागीश्वरी एजयेत् यथा इदं पाद्यं वागीश्वराय नमः इति पाद्यादिभिः संपूज्य वागी
 श्वराय नम इति पुष्पांजलि त्रयं दत्त्वा वागीश्वराय नम इति नमस्कृत्य वागीश्वरी सहि
 तवागीश्वर एजितौ सिद्धमस्वेत्युक्ता संहारमदयास्यं डिलोने वदन्नासापुटे श्रानीय
 सट्टिदिस्यापयेत् वैश्वानरं संहितायां ब्राह्मणं स्यापयेत् ग्रौफलोने कर्मसादितं श्रौ
 श्रिगिकोणे अथवादक्षिणे कुर्यात्स्यापने ब्राह्मणः सदा ततः कुंडस्पदक्षिणे ब्राह्मणं स
 स्यापपाद्यादिभिर्गर्चयेत् ततः समिधः पंच तद्गुह्यात्सूलाग्रं च तसंस्तुताः ततो च जा
 ऋपंचमोः श्रौप्रक्षिपेत् ततो ग्रेर्जिह्वागमूत्रीनां संवैरेकैकादृती तद्गुह्यात् स्पृंहिरणा
 येनमः इमेकादृति तद्गुह्यात् श्रुगगनायेनमः । श्रुं रदायेनमः । श्रुं कृत्वायेनमः ।
 श्रुं सप्रभाये साहा । श्रुं बद्धूपाये साहा । श्रुं अतिरक्ताये साहा । श्रुं सदसा चिषट्ट
 दयाय साहा । उतिष्ट पुरुषाय शिखायै वौषट् । धूमव्यापिने कवचाय हुंसाहा । ओ सम
 जिह्वायनेत्रत्रयाय वौषट् साहा । गोपालपक्षे समजिह्वायनेत्राभ्यां वौषट् साहा । धनु
 र्धराय शस्त्राय फट् साहा । अग्रये जातवेदसे साहा । अग्रये समजिह्वाय साहा । अग्रये
 कौमारतेजसे साहा । अग्रये विश्वमावाय साहा । अग्रये वेदमुखाय साहा । ततो वाम

श्रा-
क-

43

हस्ते सुखं संस्थाप्य दक्षिणहस्तेन सुवमादाय नम इति मंत्रमुच्चरन् सुवेन चतुराश्याह ।
 तीसु चिदत्वाऽधो मुखेन सुवेन सुचं पिधाय अग्निष्टन वैश्वानरजातवे दइहा वहलोहि
 तास सर्वकर्माणि साधय स्वाहा वोषट् इत्यग्निमंत्रेण पूर्णं हुतिं दत्वा श्रीमहागणपति
 मंत्रेण व्यक्तसमस्तेन च दशाहुतीं जुह्यात् ओं स्वाहा ओं श्री स्वाहा ओं श्री ह्रीं स्वाहा ओं श्री ह्रीं
 लीं स्वाहा ओं श्री ह्रीं लीं ह्रीं स्वाहा ओं श्री ह्रीं लीं ह्रीं गंगे स्वाहा ओं श्री ह्रीं लीं ह्रीं गंगे पतये
 स्वाहा ओं श्री ह्रीं लीं ह्रीं गंगे पतये वरवरद सर्वजनं मेव प्रामानय स्वाहा ओं श्री लीं ह्रीं
 गंगे पतये वरवरद सर्वजनं मेव प्रामानय स्वाहा । इति दशाहुतीं हुत्वा अग्नौ इष्टदेवता
 यंत्रं ध्यात्वा बिंदुपीठे देवतां ध्यात्वा वाह्याग्निना सहैकं विभाव्य बहिरूपं तां विचिंत्य नि
 त्पराजक्रमेण सपरिवारं तं संपूज्य नैवेद्यं दत्वा पुनराचमनीयं दत्वा तत्तत्तुल्यं निवेद्य मूले
 नामुक्ते देवतायै नम इति पुष्पांजलि त्रयेण संपूज्य नमस्कुर्यात् ततो वह्नीष्टदेवतयोरात्म
 नाच सहैकं विभाव्य तस्या मुखे पंचविंशद्दुतीं जुह्यात् यथा मूलमंत्रमुच्चरन् इदं स्वाहा
 मुक्ते देवतायै पतक्रमेणैव पंचविंशद्दुतीं जुह्यात् इदं श्रीकीकरणं ततो वह्निदेवतयोरा
 त्मनाच सहैकं विभाव्य मूले नैकादशाहुतीं जुह्यात् इदं तनाडीसंधानं जुह्यादंगमुखा

नोऽप्यवृत्तीनामनुक्रमात् एकैकामाहुतिं सम्यक् सर्पिषा दैशिकोत्तमः अंगमुख्यानामं
 गप्रधानानामाहुतीनां यस्य देवस्य यत्संख्या आवरणदेवतास्तसामुदिष्टमूलैर्नैकैका
 हुतीर्जुह्यात् अग्नेरंगविभागमाह शारदातिलके यतः काष्ठं ततश्चोत्रं यतो धूमोऽन्न
 सिका यथा स्याज्ज्वलने त्रैचयतों गारस्ततः शिरः यत्र प्रज्वालितान् ज्वालामानि द्वाजा तवे
 दसः आस्यात् जुह्यादग्नेर्विपश्चित्सर्वकर्मसु कर्णहोमे भवेद्वाधिर्नैत्रे धत्ते उदीरितं
 नासिकायां मनः पीडामस्तु केथनसंज्ञयः प्रवृत्तहोमं संपाद्य श्रीसूर्यगणेशाशिवगो
 पालोदिभ्योऽपि एकैकाहुतिं जुह्यात् ततो महावाहति होमं कुर्यात् ॐ भूः स्वाहा
 ॐ भुवः स्वाहा ॐ स्वः स्वाहा ॐ भूर्भुवः स्वाहा इति हवामूलदेवतागंधादिभिः संपृज्य
 तिलाज्यादिभिः प्राकृतहोमं कुर्यात् होमप्रकारमाह हविर्दानेन तस्युज्जयाणि नाकर्तव्यं
 तदङ्गं गवाक्षतंत्रे चित्रहस्तेन कर्तव्यं नाचित्रेण कदाचन होतुश्च दूर्ध्वं नाप्राय यज्ञमा
 नो विनश्यति तथा चरिपुगात वसारे चित्रहस्ते हविर्दाने क्रियते च द्रुताशने दातुः पुण्य
 फलनास्ति होता च नरकं व्रजेत् भैरवतंत्रेपि हविरुत्तनहस्तेन वैश्वानरमुखे द्रुतम्
 होतुश्च दूर्ध्वं नाप्राय यज्ञमानो विनश्यति होममुद्रात्रयं प्राक्कं मृगीहंसी च सुकरी मृ
 गीकतिष्ठातर्ज्योहंसी मुक्तकनिष्ठिका सुकरी करसंकोचमिति मुद्राः प्रकीर्तितः मृ

आ- 45 मन्वीचपुत्रकामायां हंसी सर्वफलप्रदा अभिचारेषु यज्ञेषु सुकरीकथिता बुधैः प्रकृतदोमे
 क- समाप्य गुरुशिष्यां पंचांगं पायित्वा विधिवत्स्थापितो वा धर्मी नीमुह्य शिष्यो शिरसिमा
 त्रको मनसा जयन्मूलेन साधितैः कुम्भजलैरभिषिञ्चेत् अवशिष्टतोयेन शिष्यमाचमेत्
 उभयायमात्रमाजनेन कृत्वा धौ नवाससीपरिधायाचमेत् ततः सूक्ष्मवस्त्रेण बोधडिनिमंत्र
 मुञ्चरन् शिष्यत्रैव ध्यायात् ततः करगृहीत्वा तं शिष्यं कुंडसमीपे समानीय नेत्रबंध
 हरीकृत्य स्वामी कुशासुरे स्थापयेत् ततो गुरुरमुकमंत्रददानीति प्रतिज्ञां श्रावयेत्
 ततः शिष्यो ददस्वतिष्ठयात् प्रणवपूर्वकं ततो गुरुः शिष्यागेमात् कान्तामं कृत्वा वस्त्रे
 ण शिरः प्राक्षत्पादौ कृष्णादिकं प्रोक्त्वा स्मृत्वा च देवताधिया शिष्यस्य दक्षिणे कर्णे वा
 रत्रयं ज्ञयात् वामकर्णे एकवारं ज्ञयात् मंत्रं दत्त्वा गुरुर्जले गृहीत्वा विद्येयं मंत्रं ज्ञात्वा तवा
 मम समानं दात्रीदातवस्तु इति विनीत शिष्यस्य हस्ते जलं दद्यात् अस्तिति शिष्या ज्ञयुः
 ततः शिष्यो गुरुमंत्रं देवतानामैकं भातुयन् मंत्रमंष्ट्रोत्तरशतं वा जपेत् अष्टवारे वा ज
 पेत् तथा च विज्ञानस्य रसे हि नायां गुणैर्विद्यां समालभ्य ह्यष्टोत्तरशतं जपेत् ततः
 शिष्यो जपे समाप्य देवतात्मकं गुरुं देवत्वं गणाय तस्य पादौ भुजं देहं मूर्ध्नि योजयित्वा
 स्तावतुर्यात् यथा ओं नमो तेनाय भगवं शिवाय पुरुषाय विद्यावतारसंक्षिप्तौ ।

46 स्त्रीकृतानेकविग्रह नारायणस्वरूपाय परमात्मैक रूपिणे सर्वाज्ञानतमोभेदभानवेचि
 स्वरूपिणे सुतंत्राय दयात्प्रविग्रहाय शिवात्मने परतंत्राय भक्तानां भयानां भया-
 रूपिणे विवेकिनो विवेकाय विमर्षाय विमर्षिणे प्रकाशानो प्रकाशाय ज्ञानिनो ज्ञा-
 नरूपिणे तत्प्रसादादहं देवकृतकृत्यास्मि सर्वतः अहं सत्प्रमहापाशादिमुक्तो
 स्मि शिवोस्मि च इति पठित्वा पुनरुक्तं सूयात् ततो गुरुर्हं स्नाभ्यां शिष्यस्य मस्तकं धत्वा
 उत्थापयेत् यथा उत्तिष्ठ वत्स मुक्तोऽसि सम्पगाचारवां भव इत्युक्त्वा शिष्यमुत्थापयेत्
 मंत्राचारं कथयेत् ततो गुरुवेदं दिणोदयात् तदङ्गं त्रासोदितं स्यात् स्यादविप्रव-
 चोयस्तु गुरुणातिमानवः शुभे अदत्ताददिणो चापि स्याति नरकं ध्रुवं दीप्तो तेददि-
 णो प्रादुःसर्गो भूमिभूषणम् वसुभाजनं वस्त्राभूषणं पुद्गलासना निच यद्यदिष्टं
 तमेवस्तु गुरुवेत्तन्निवेदयेत् तथा च कपिलपंचमंत्रे सर्वसंददिणोदयाङ्गं च दद्यात्
 यस्मिन्नीम भूमिभूषणं करीदद्यात् पुत्रपौत्रानुयायिनी तथा च पारिजाते श्वरे गुरवोद-
 दिणोदयात् प्रत्यक्षाया शिवात्मने पुर्वं यं मां तस्मात्त्रिंशे शरीरमपि मे त्यजेत् एवमप्य-
 हारं वस्तु गुरुः शिष्यो निवेदयेत् एषि व्यानास्ति तद्भ्रूयं यद्वत्सा मोक्षणी भवेत् ततः पूर्णं

आ. 47 पूर्वकाले अग्रे मृदुनामासि मृदुनामे अग्रये पाद्यं नमः इति पाद्यादिभिः संपूज्य पूर्णंदद्या
 क. न यथाग्निपुराणे मूर्धनं देवमंत्रेण च धारया मूर्धनं दिवोरत्तिष्ठयिष्या वै चानरमृत
 मजातमग्निम् कविर्गुं सस्वाजमतिथिं जनानामासन्नापात्रमजयेत देवाः दद्यादन्त्याय
 पूर्णंतु नोयविष्णुकदाचनेति मूर्धनं दिवेनियज्यं पूर्णं होमं यथा सोऽनु होमीति साम
 गानाम् तथा च कृष्णानुसंहितायां सुकसुवौ चोन्नानास्यौ गृहीत्वा शंखमुद्रया स्थिमा
 नभिसंस्कृता ध्यात्वा देवं महेश्वरं पंचागुलं त्यक्त्वा शंखमुद्रया द्यावाः पंचागुलिं बहिः स्फुट
 क्राधारयेः शंखमुद्रयेति ब्रह्मस्यतिमिश्रमहादानं निर्णययत् तव चनात् ताविकमतमा
 ह सुकसुवौ चोन्नानहस्तौ गृहीत्वा ओं भुवो वायवे चान्तरिक्षे च दिवे समहते च स्वाहा
 ओं असुराय आदित्याय चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यः च दिग्भ्यः च समहते च स्वाहा सुकसुवौ अथो मु
 खौ कृत्वा मूलेन चोषडंतेन पूर्णंदद्यात् ततोऽग्निं नमस्कुर्यात् सर्वतः पाणिपादौ सिसर्व
 तोऽक्षि रोमुखः विश्वरूपो महानग्निः प्रणीतः सर्वकर्मसु आसुरारोग्यमैश्वर्यं धनं तिस्र
 त्वं बलं यशः तेजो वर्चः पशून् बीजं शौर्धं सामाज्यमेव च सौभाग्यं कर्मसिद्धिं च कुलं ज्य
 स्वं सुकवृताम् सर्वमेतत्सर्वसाक्षिं प्रविणोदो रि रौहिनः अग्निं प्रज्वालितं चंदं देजातवेदं ह

ताराणे स्वर्णवर्णममलेसुसिद्धं विश्वतोमुखं इति पठित्वा नमस्तु रीत नतः कृतं ल
 लिरग्निप्रार्थयेदनेन आब्रह्मं ब्रह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामस्मिन्नाष्टराजन्य इव वो
 शूरो भीर्वाधीर्महारथो जायतां दाग्धीयेतुर्वीरान्द्रानामुसमैः पुरंधिर्योषा विस्र
 रयेष्टः स भीयोवायुचास्य यजमानस्य वीरो जायतां औनिकामेनिकामेनः यज्ञन्यो
 वर्षतु फलवत्यो नः डाषथयः पश्यतां योगक्षेमो नः कल्पन्तां इति प्रार्थयेत् ततो ग
 देवतागणं तदेगी विलीनं विभाव्य भगवति पूजितामिदमस्वेति सहारमुद्रया
 सुहृदि स्मानीय कृतो जलिरग्निं विसर्जयेत् यथा यज्ञयज्ञे गच्छ यज्ञपतिं गच्छ सो यो
 निं गच्छ स्वाहा एष ते यज्ञयज्ञपते हसूक्तं वा सं वीरं सं ज्ञवस्व स्वाहा इति पठित्वा अ
 ग्रेर्विसर्जने कुर्यात् ततो ब्रह्मणे दक्षिणा दद्यात् तथा च स्मृतिः ब्राह्मणे दक्षिणां
 देया यत्र यापरि कीर्तिना कर्मानेन श्रमानो यो पूर्णयात्राधिका भवेत् होतुर्व
 सुयुगं कास्यमित्यपि श्रुतेः तथा च प्राक्ता शक्रविभीदा दुभयं यथा पूर्णयात्रा
 नीयतिलकुशजलान्वाधाय विस्रुः अद्यामुकमासे अमुकपक्षे तिथौ अमुकगो
 त्रः श्री अमुकशर्मा श्री अमुकदेवताया यदक्षरमंत्रं स्पृष्ट्वा कर्मा गहमप्रतिष्ठा

श्रा.
क.

49

र्धमिदं पूर्णं पात्रं ब्राह्मणे हं दुर्भेति दक्षिणमुत्सृज्य ब्रह्मविमोचने कुर्यात् अनेन उति
 श्वत्रह्मणस्पते देवयंतुस्तमहे उपप्रयंतु मरुतः स्वदानव इंदु प्राश्रंभवा सदा इति ब्रह्म
 विमोचने कुर्यात् ततः परिसुरण कुणं च ताक्तां स्तुस्त्रीमघौ प्रक्षिपेत् ततस्तिल
 कां चिं कुंडं स्पृशान कोणात् सुवेण भस्मानीय पात्रांतरं स्थापयेत् शान्तिदीपिकायां
 वसिष्ठः एषा न्यामाहरे इह स्म सुवेणाय सुवापि वा स्वयं तां कारयेत् न शिरः कवा
 सकेषु च कस्यपस्येति मंत्रेण यथा नुक्रमयोगातः ततः शान्तिप्रकुर्वीत अवधार
 णवाचनं अथ होमदक्षिणा प्रपंचसारे एकायणार्थकणिका वरकांचनस्पद
 द्यात्स देवगुरवे च सहस्रहोमे अर्थाय पंचकनिका द्विकणा च सार्था स्यादक्षिणा
 चकथिता मुनिभिस्तु यैव शारदायां सहस्रहोमे वितरे दक्षिणां निष्कमानतः
 तदर्थं वासुवर्णं वा यथाविभवसारतः निष्कं वा तदर्थं वा इति शत्रुपये दद्याद्विक
 ल्यः नवैश्विकः निष्केऽप्रहृत्तेः निष्कं पलमिति संप्रदायः तच्च सुवर्णमाषकः
 विश्वप्रकाशके अक्षालंकरयोः निष्कं निष्कः स्वर्णचतुष्टये निष्कमष्टाधिकस्वर्णशान्ति
 दीनारकर्षयोः इत्येकं उक्तं उक्तं उक्तं कलस्तु अष्टकणि केन द्वाविंशद्विकमिति नि

50 वृत्ताहः दक्षिणाचप्रदातयाग्रहादीनां विसर्जनं ततो होमस्य लेङ्गं दत्त्वा पृथिव्यश्री
 तलाभवेति वदेत् ततः कृतं जलिहोमकमांश्चिद्रमस्तु ततो गुरुयज्ञस्य लाङ्गुटनसं
 त्रिधौ गतो यविशेत् ततः शिष्यो गुरवे दक्षिणां दद्यात् यथानिलकुशजलान्यादाय वि
 स्तुत्या मुकमासे अमुकपदोः मुकतिथौ अमुकगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्मा श्रीअमुकदे
 वतायाय दक्षरमंत्रस्य दीक्षा कर्मप्रतिष्ठार्थं इदं कावचमुकगोत्राय श्रीअमुकदेवश
 र्माणो गुरवे तुभ्यमहं ददे गुरुस्त्वस्मीति त्रयात् वित्तश्राद्धं विना सर्वं पुरवे सन्निवेदयेत्
 मंडपं मंडपद्रव्यं गुरवे सन्निवेदयेत् ततो गुरुगवे मूलदेवतां सद्गुदिसमानीय प्राणाया
 मं कृत्वाः स्नानं तत्सं रूपं विभाव्य निर्माल्य गृहीत्वा रेशो निर्माल्य शेषेण तज्जदेवं समर्च
 येत् ईशानकोणो त्रिकोणमंडपं कृत्वा स्नानं तत्सं रूपं विभाव्य निर्माल्य गृहीत्वा रेशो
 निर्माल्य शेषेण तत्सं इलेयाय वसुं इलाय नमः इति पुष्पैः संपृज्य निर्माल्य गृहीत्वा
 ओं अमुदेवतायै नमः इति मंडलोपमं पूजयेत् गतसारं तु नैवेद्यं तत्तत्तत्समुद्धरेत्
 वैश्राम्यां तद्भुजे दत्त्वा किंचित्स्थानं विप्रो धयेत् तद्भुजे निर्माल्य भुजे ते च विश्वक्सेनः
 स्यतो विस्रो जश्चंडो विवस्वतः चंडी च्चरीतया शक्तेश्चंडेशः शंकरस्य च लंभोदरोगण

आ-
क-

51

पतेरमीयुस्त्रिष्टभोजनाः तथाचागमकल्पदुमे दीक्षायां पूजयेत्कुंभेयं त्रिदो प्रत्यहं यजे
 त् ततो च दंसे चाल्पस्थाने तरे संस्थाप्य कृतोजलिः अद्य कृतै न दमुक देवताया यक्ष
 रसे त्रस्य दीक्षा कर्मास्त्रिष्टभस्तु ततः च दजलेन शिष्यमभिषिंचेत् यथा स्वरास्त्रामभि
 विंचेत् ब्रह्मविष्णुमहेश्वरः वासुदेवो जगन्नाथस्तथा संकर्षणः प्रभुः प्रद्युम्नश्चा
 रुडश्च भवंतु विजयायते आखंडै लो ग्निर्भगवां यमो वै नै नृतस्तथा वरुणा पवन
 श्रुवधनाथ दक्षस्तथा शिवः ब्रह्माणामहिताशेषो दिक्षालाः यो नु ते सदा कौर्त्तिलं
 स्मीधं निर्मेधा पुष्टिश्च द्वादशमा मतिः बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिः स्तुतिः कान्तिस्तुमातरः
 एतास्त्रामभिषिंचेत्तु धर्मयत्ना समागताः आदिष्टं द्रुमा भौमो बुधजीवस्य तार्कजः
 ग्रहास्त्रामभिषिंचेत्तु राद्रुकेतुश्चतुर्गिताः देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ऋष
 यो मुनयो गावो देवमातर एव च देवयत्नो ध्रुवो नागा दैत्याश्चाप्सरसांगणाः अस्त्रा
 णि सर्वशास्त्राणि राजानो वाहनानि च औषधानि चरत्तानि कालस्यावयवाश्च ते
 सरितस्मागाराण्येणोलास्तीर्थानि जलदानदाः एते त्वा मभिषिंचेत्तु सर्वकामार्थसिद्धये
 महावामदेव ऋषिः विराट् गायत्री छंदः इन्द्रो देवता शान्तिकर्माणि विनियोगः ॐ

52

यानश्चित्राभवदतीसदावृथासखा कयासचिष्टयावृत्ता कयासन्तोमुदानामहि
 शोमत्सथंधसः दृष्टाचिदाहजेवसुअभिष्टनःसखीनासविताजनित्रीणांशानेभव
 सूनये सस्तिनइंद्रोहृदश्रवास्तिनःपृष्ठाविश्ववेदः सस्तिनृत्नादेर्णाअरिष्टनेमिः
 सस्तिनोहृदस्पतिर्ददातु इतिचटललेनाभिविचयत्तभस्मनावदनाकुर्यात् यत्तभ
 स्मग्दहीत्वा कर्षपस्यआयुषामितिहृदिदद्यात् आशीयात् ततःशिख्योदंडेचक्रुं
 प्रणाम्यथासखंविहरेत् गुरुरपियथास्थानेगच्छेत् अन्येभ्योपिदीनानाद्येभ्यःसं
 चिहृद्यात् कुमारौचभोजयेत् तथाचोक्तंआगमकल्पद्रुमे ततःसस्तिप्रदानेन
 यत्फलंसमवाप्नोते तदेतदाखिलं पुणंप्राप्नोत्येवतसंप्रायः समग्रमसमग्रंवायोदद्या
 तहृजितंहरेःकदाचिदापिनिर्गवापञ्चपुष्पादिकबहुः किंतीर्थमेवयादानैरन्यैर्ब
 हूभिरीरितः आराधनासमर्थस्तुदद्यावचनसाधनं योधातेनैवशक्नोतिकुर्यादचन
 साधनंनिस्तारयत्तदेवालेभवाधायततःक्षणम् इतिहृत्ताविधानेननयेत्प्रतिदिने
 चयः इहावापितुलंलक्ष्मीमेतेभूयात्परंपदम् दीक्षाकृत्वायदामेत्रीउपवासंसमाच
 रेत् तस्यदेवःसदारुष्टःशापपततिमूर्धनि दाताग्दहीतानोपशेषउपवासःश्रियंहरेत्

श्री. 53 देवितस्मात्समश्रीयाद्भविष्यान्नेनशंकरि अथसंदोषादीन्ता मुहूर्तंसर्वतोभद्रेनकुं
 क. भेनिधायच मोदकांगधपुष्पाभ्याश्चिंतितवस्रसंघृते सर्वोषधिनवरत्नपंचपलव
 संयुते सुरमांसीवचाकुष्ठंशौलेयरजनीह्वयं शटीचणकमुक्तानिसर्वोषधिगणः
 स्मृताः पृश्नपणीश्यामलतातेजपत्रेशतावरी गुडुचीसहदेवाचमहोषधिगणः
 स्मृताः सुरामांसीजटामांसीशौलैयंशौलजंरजनीह्वयंहरिद्रोदारुहरिद्रा पृश्नि
 पणीपिप्पलीसहदेवाचनकुमारी नवरत्नतुषारदाया मुक्तामाणिक्यवैडु
 र्यंगोमोथां वज्रविडुमौ पद्मरागंमरकतं नीलेचेतियथाक्रमं ततोदेवाचनमु
 पजासुपवेशाकृत्वाहतेदष्टोत्तरेशतम् हनेदितिशक्तिविषयं शिष्यसंलोकृतंवेद्य
 सुपाज्ञासुपवेशयेत मंत्रितंप्रादिणीतोष्ट्रंशान्तिकुभजलेस्तथा मूलमंत्रेणा
 श्रोत्ररशतेमंत्रितेनाभिषिंचेत् अथसंपदयेन्मंत्राहस्तशिरसिनिधायशमोस्तुत्य
 क्षतोदद्यात् ततःशिष्योर्चयेद्गुरुंयद्वादीक्षोतरक्रमः शौखमभ्यर्चमादातत
 दंबुनाभिषिच्याष्टवारंमूलेनके करंनिधायपौत्रपेत्कालेउपदेशोत्तयंविधिः
 उपदेशांतरमाह चंद्रसूर्यग्रहेतीर्थसिद्धदोत्रसुरालये मंत्रमात्रप्रकथनमुपदे

शः स उच्यते इति श्रीयडुनाथचक्रवर्तिरचिनायासंक्षेपदीक्षाकथनेनामप्रथमः पलवः
 १ ओं अयात्रहोमद्रव्याप्रमाणं अभिधीयते कथमात्रं हते होमे शुक्तिमात्रे पयः स्मृतम्
 प्राप्तीयतो लकद्वयं कर्वा पलं स्वर्णं च त्वारः शुक्तिरथं पलं तथा उक्त्वा निषेचगव्याणि
 तत्सामानि मणीषिभिः तत्समे मधु इत्यानुमदमात्रमुदाहृतं इत्यान्ने परमात्रे अक्ष
 मात्रं लोलकद्वयं दधि प्रसृतमात्रं स्पालजाः सुर्मृष्टि संमिताः प्रसूति पलद्वयं प्रघु
 कास्तन्यमाणाः सुसक्तवो पितथोदिताः पुंड्रं पलार्धमानं स्यात्तर्करापिमथानम
 ता ग्रामार्थं च रुमानं स्यादित्यपवावधि स्मृतः मयूरांडसमे ग्रामं एकैकपत्रपुष्पाणि
 तथा पुष्पाणि कल्पयेत् कदलीफलनारंगफलान्येकैकशो विडः मातुलुगचतुष्टयं
 इपनसंदराधाकृतं मातुलुगं निभं जंभीरं विशेषः पनसं कंदकोफलं अष्टधानां रिकी
 लानि खंडितानि विडबुधाः विधाकृतं फलं बिल्वकपित्थं खंडितं द्विधा उर्वारुकफ
 लं होमे कथितं खंडितं मृधा उर्वारुकफलं कर्कटीफलं बालान्यन्यानि खंडितानि
 समिधाः सुदंशंगुलाः हवीं त्रियं समुद्रिष्टं गुडं च चतुरंगुला व्रीहयो मुष्टिमात्रास्तु
 मुद्गमाषायवा अपि तैडला सुस्तदधीशाकोदुवामुष्टि संमितः गोधूमारककलमा

श्री. 55 विहितामुष्टिमानतः तिलाचुलकमात्रासुसर्वपास्तस्यमाणकाः चलकमात्राः कर्षमा
 क. त्राः शुक्तिप्रमाणं लवनं मरिचान्यपि विंशतिः पुरेवधिरमाने स्याद्वा मठं तत्संस्मृतम्
 पुरेपुल्लालः रामवेदिगुः चंदनागुरुकर्पूरकस्तूरीकुंकुमानिच तित्तिनीबीजमाना
 निसमुष्टिष्टानि दैशिकैः शारदातिलकैः मानमुक्तं अन्यत्र च दत्ते उक्तं च दद्यात्तु
 सावधानावधारय कर्षमात्रं हतं होसे शुक्तिमात्रं पयस्स तं अशीतिगुं जापरिमितं शास्त्रो
 क्तोलेकं न दृश्यं कर्षः शास्त्रोक्तोलेकद्वयं शुक्तिः उक्तानि पच गव्यानि तत्समाति
 मनीषिभिः शुक्तिस्मानानि तत्समं मधुङ्ग्यान्नमदमात्रमुदाहृतम् अदमात्रं वहि
 रफलप्रमाणं पयःचुलकमात्रं स्यात्तथा मधुनिके च न न तसंगतमेतत्स्याद्ब्रवद्रव्ये सुव
 श्रुतेः तत्कर्षं मधुङ्ग्यादेर्भवे चुलकमानतः उच्यते च स्य पत्रादेर्विधानात्तत्परं भवे
 त् वस्तुतः चुलकं मध्यतनं सुवसमे च तत् कोविरोयः सुवेगैव द्रव्यद्रव्यद्रुताद्भवेत्
 दधिप्रस्तिमानं स्यात्तानाः सुमुष्टिसंमिताः एषु कास्तस्मानास्सुसंक्रुवोपितयो
 दिताः गुडं पलार्धमानं स्याद्द्विद्वः पंचोवधिः मतः मयूरांडसमो ग्रासस्तदर्थं मयूरांडा
 समं मयूरांडिभसं एकैकं पत्रं पुष्पाणि तथा एषाणि कल्पयेत् कदलीफलनारंगफ

लान्येकरोषेविदुः मातुलंगचतुष्वडं पनसंदशदाकृत मातुलंगेनिबफलं एकैकं मातुलंग
 फलान्येवंकेचिदिहोचिरे अष्टधानारिकीलानि विडितानि विबुधाः त्रिधाकृतफलं वि
 ल्वकपित्यं विडिते हिथः उर्वारकफलं होमेकचित्ते विडिते हिथः उर्वारकफलं कर्कटी
 फलं लाइखर्भोज इति प्रसिद्धिः फलान्यन्यानि विडितानि समिधाः सुदर्शंगुलाः श्रेणुष्टा
 दधिकाश्यासमिधः स्पूलनः क्वचित् न विमुक्तास्तच चैव न सवीटानपादतः प्रदेशा
 न्नाधिकान्नानास्तयानस्यादिशाविकाः नाधिकान्नाना इति अन्यन्नानातिरिक्त इत्य
 र्थः न विशाखैका इति शिखारहिता इत्यर्थः न सपर्णाननिर्वीर्या होमेषु च विज्ञानता
 ननिर्वीर्या न शुष्का प्रागग्रासमिथो देयः पुष्ट्यर्थं हि विज्ञानता शांत्यर्थं सत्तच स्याद्वा वि
 परीता निचोमिया विशीर्णा विह्वला इस्वावक्रास्तसुषिरस्तया वीची स्पूला गुणैर्जु
 ष्ठाः कर्मसिद्धि विनाशकाः स्वधिरास्वगर्भा श्रीसोमशंभुरे प्याह प्रमाणं मूला कटिषु
 विडत्रयं च मूलानां स्वसमानतः प्रसादमानमन्नानामन्तानि पंच होमयेत् इहोराप
 यिकं मानं लतानां मंगुलद्वयम् कंदानां मष्टमं भागं नुह्या हि धिना परं हवीत्रयं समु
 द्दिष्टं गृही चतुरंगुला ब्रीहयो मुष्टिमात्रा सुमुहमाघायवा अपि इत्येत्यथा च दंत्यने

श्री-
क-

57

प्रमाणेसुद्धकादिषु सुष्ठुयतेऽलाप्रोक्तामुष्ठुयार्थार्थास्तुकेनच कोटुवामुष्ठुमात्रास्युर्ग
 धूमामुष्ठुमानताः तिलाचुलकामात्रासुसर्षपाश्चतयोदिताः कैष्णुदाहृत्यप्रोक्ताः
 कर्षार्थार्थास्तुसर्षपाः शुक्तिप्रमाणं लवणं मरिचान्यपि विंशतिः शुक्तिरर्थयलमावक
 चतुष्टयं इति केचित् पुरं बधिरमाने स्याद्रामदंतत्समेष्टं पुरं गुल्लुः रामदहिगुः च
 तुरंगुलिमाने स्याद्दुर्जनं कुरंगं तथा चतुरंगुलिमाने द्वादशपंचप्रमाणं कुरंगं तिल
 तोडुलं तिलं कल्कं तथा प्रोक्तं मंत्रं तत्र विचारदेः चंदनागुरुकर्पूरकस्तूरीकुंकुमा
 निच तित्तिनीबीजमानानि कथितानि मनीषिभिः श्रीसोमशोभनाप्रोक्तं प्रमाणं च
 दनादिषु कलायमस्मितात्रेतांगुगुले बधिरास्थिका यनसारं चंदनानि कस्तूरीकुंकुमा
 निच चणकप्रतिमात्यनैः प्रोक्तान्यागमवेदिभिः अनुक्ते तु हविद्रव्ये तिलाज्यं हवि रुच्यते
 अनुक्ते चो जनद्रव्ये च तमेवांजनं विडः संख्यानुक्ते सहस्रं स्यादध्यानुक्ते च तं तथा समिधा
 नुक्तविषये पालाप्रपापरि कीर्तिताः दक्षिणामूर्तिं तत्रे तु प्रादेतत्संगं सहता आजेद्रव्य
 मनादेशो होमेषु च विधीयते समुद्रिष्टमिदं सर्वं स्मृतिदृष्टेन वर्त्मना लाजादिहोमो हस्ते
 तसंगुलेन विधीयते समितुष्पापलादीनां होमः स्यान्मृगमुद्रया इव द्रव्ये सुवः प्रोक्ता

५

२५

मेव तत्रोविशारदैः मिलितानामिकांगुष्ठमध्यमाग्रालियोजयेत् शिष्टांगुल्युत्सृजीकुर्या
 म्मगमुद्रेयमीरिता प्रसंगाच्छास्त्रोक्तप्रमाणमभिधीयते येचक्रसालकोमावस्तेसवर्णा
 स्तुषोडश पलसवर्णाश्च त्वारानिष्कमष्टोत्तरंशने निष्कमद्वंद्वेके निष्कपलमथापरे
 हेगुंजेरुषमानस्यापलानिधरणोदश द्वात्रिंशत्पलकंप्रस्थसयमुक्तं सयेभुवा आठ
 कंतुः चतुः प्रस्थं चतुर्भिः द्रोणमाठकैः राशिमानंतदेवस्यातवारीषोडशभिः शतैः
 विंशत्याच भवेत्कुंभोवाहस्यादशभिः शतैः त्वारीणां त्रितयं भार उदितः शास्त्रतः क्र
 मात् हेमरसे पलानां तु भारः सप्तगुदीरितः भारस्य दशमांशे न हारमिच्छेति केनच
 मुष्टिः पलप्रमाणं स्याद्देयले प्रस्थतिर्भवेत् अष्टमुष्टिर्भवेत्कुंचः कुंचस्याष्टौ तु पुष्कले
 पुष्कलानि च चत्वारि आठकं तदनुक्रमात् अष्टौ तु पुष्कलान्येवं पूर्णपात्रमथोचिरे
 चतुष्षष्ट्या पलैः कुंभं चतुः प्रस्थमुदीरयेत् देयले च प्रसंगात्पात्रसंवत्तयुगं भवेत् त
 युगं कु उवंदि च प्रस्थपात्रमथ क्रमात् तथोठकं शिवमथ द्रोणं त्वारीति केचन येच
 गुंजो भवेत्मावस्तेक्षः कर्षस्तुषोडश मावस्तु द्वादशैवाक्षरतिविलु रिहा ब्रहीत् वैदि
 की परिभाषेया चागमेषूपयुज्यते तस्मात्प्रस्थतिमष्ट्यादिः मुक्तिवचुलकादिवत् लौकिक

श्री. 59 कंतउपादेयइतिचाभवेदिनः वैश्वानरंस्थितेध्यायेत्समिद्धोमेषुदैशिकः शयानमाज्यहोमे
 पुनिषसंशेषवस्तुषु अस्यांतजं हयादग्नेर्विपश्चित्सर्वकर्मसु कर्णहोमेभवेद्याधिनैत्रेया
 सुदीरितम् नासिकायोमनःपीडामस्तकेयनसंक्षयुः यतःकाष्ठंततःश्रोत्रोयतोयूमोत्रना
 सिका यत्राल्पज्वलनेनेत्रयतोभारस्तथाशिरः यत्रप्रज्वालिताज्वालासाजिह्वाजातवेदसोः
 जातवेदसोवह्नेः स्वर्णसिंहरवालाकंकुमदौद्रसन्निभः स्वर्णरेतसोवर्णःशोभनः
 परिकीर्तितः १ भीरीवारिदहसंद्रधनिर्वह्नेः शुभावहः नभाचण्पकपुत्रागपाटलायू
 चिकानिभिः पयेंदीवरकल्हाभसर्विगुगुलसन्निभः पावकस्यशुभोगेयः इत्युक्तस्तदेवि
 भिः प्रदक्षिणास्पर्शकं पात्रत्राभाशिखिनःशिखाः शुभदायजमानस्यराज्यस्यापिवि
 शेषतः कुंदेडुधवलोयूमोवह्नेप्रोक्ताशुभावहः कृष्णकृष्णार्गतेर्वर्णोयजमानेविनाश
 कः कृष्णगतेर्वह्नेः चेतोराज्येनिहंत्वाशुवायसस्वरसन्निभः खरस्वरसमोवह्नेर्यनिसर्व
 विनाशकृत् खरोगदंभः पूजिगंधोहतवह्नेहोतुंडः खप्रदोभवेत् छिन्नवृक्षाशिखा
 कुर्यान्मृत्युंयनपरिक्षयां शुक्लपद्मनिभोयूमः पारावतसमप्रभः हानितुरगजातोना
 गर्वाचकुरुतेचिरान् एवंविधेषुदोषेषुप्रायश्चित्तायंदैशिक मूलेनाज्येनजुह्यात्

60 चविंशतिराहते इतियडनायचक्रवर्तिविरचितायां आगमकल्पलतिकायां षष्ठः पत्र
 वः ६ सामान्यरजोवक्ष्यामिमेत्रिणं सिद्धिदायिनी अथ प्रातः समुत्थाय धीमंत्रं ह्येमुद्र
 तिके ब्रह्मरंध्रस्थिते पद्मे सहस्रदलशोभिते श्रीगुरुं परमात्मानं व्याख्यामुद्रालसक
 र्द्विनेत्रं हि भुजं पीतं ध्यायेद्विलसिद्धिदम् एवं ध्यात्वा च तस्यादस्य तपीयूषधारया
 प्रक्षालितं तिजं देहं संचित्य स्थिरमानसः स्वीयद्रुकमले ध्यात्वा यथावत् सृष्टे देवताम्
 तन्मभायतलव्यामंदेहं संपरिचितयेत् प्रणम्यो ज्ञात्वा हीतास्य ऋष्यादिभ्यामसर्व
 कं मंत्रार्थं समस्मरं स्वीयं गवाशाखोक्तवत्सना स्नात्वा पश्चात्समंत्रेण ऋष्यादिभ्यामसर्व
 कं ध्यात्वा सृष्टे देवता तीर्थमावाह्यो कुशमुद्रया तीर्थं वाहनं तु गंगेच यमुने चैवेति तीर्थं
 मंत्रेण वसित्यस्तवीजेन मुद्रया येन संजुया अस्ती कृत्य तत्तीर्थं शरीरौ वतुरक्षणी
 ये तज्जले देवतामूर्तिं ध्यात्वा तच्चरणान् स्तुते तीर्थे निमज्जा विविद्यात्मन समासे त्रमुच्च
 रन् कृत्वा च समर्पणं भूयो सं ध्यादिकृत पूर्वकम् जप्त्वा मूलमनुत्तमं प्राविंशतिप्रमितं त
 ततः वक्ष्यमाणेन मंत्रेण तावत्संख्यं प्रतर्पयेत् अभिविंचेत् ततो मूर्ध्नि तद्वत्कलशमुद्रया
 तत्र देवस्य गायत्रीं जपित्वा पेक्षि शस्तया ओं चुणिः सूर्य आदित्ये त्वष्टाणे न च भानवे अ

61 चैदम्नचमूलेनदशथासंविताैर्जलैः आचम्य दिक्कतीनुवागक्तेदेवग्रहंतकः वमित्पस्तवी
 जेनामृतीकरणं स्नानस्यबहुविधत्वात्प्रकृतेनिमज्जनं अथमर्घ्यमिति मृदेतरतर्पणं तु।
 विषयं संतर्पणीवमंत्रैस्सहस्रथममच्युतेतत्र आवाह्यएजयेन्नंतुनोयैरेवाविलैस्समुपा
 हारैः बद्धातथेनुमुद्रांतोयैस्संपाद्यतर्पणद्रव्यम् तदुद्धोजलिनांतंस्वर्णचषकेकृतेनत
 र्पयेत् भूयस्सकल्पविहितांसकृत्सकृत्तर्पयेत्पमिवारान् तर्पयामिपदयोऽंमंत्रांतैस्तेषुना
 ममुद्दितीयांतैषुचपुनः एजाशेषांसमर्पयेदिति प्रयोगादौगायत्राच्चातुसंध्येयाः चुणि
 स्सूर्यआदित्यइतिमंत्रस्तुद्धिजविषयएववेदिकत्वात्तन्मंत्रस्यद्रोहीसत्रादिनामंत्रांतरेणा
 ऋद्रादिनार्चोदेयः ततोद्गारादिएजावैकर्तव्याभूतिमिलिता आचम्यविधिवत्तुर्यात्सामार्घं
 तुतद्यथा अस्त्रेणपात्रंमंशोद्यहृन्मंत्रेणप्रएज्यच तीर्थमंत्रेणचावाह्यतीर्थमंवित्रमंडलान्
 तज्जलेगोथपुष्पाणिनिक्षिपेत्तारमुच्चरन् अस्त्रेणसोययित्वातत्सृष्ट्यामूलंजपेत्त्रिस्त्रिः
 दर्शयेद्देनुमुद्रांचसामान्यार्चोयमीरितः अस्त्रेणास्त्रमंत्रेणफडितिमंत्रेणेत्यर्थः हृन्मं
 त्रेणनमइतिमंत्रेण गंगेचयमुनेचैवगोदावरिसरस्वति नर्मदीसिंडकावीरिजलेस्मिंस
 त्रिधिवंकुरु एषतीर्थमनुःप्रोक्तोडरितौचविनाशनः तीर्थवाहनमंकुप्रासुदेयमित्यर्थः

62 तज्जलेन समानार्च जलेन तारमुच्चरेत् ओंकारमुच्चरेत् स्पृष्ट्वार्च जले स्पृष्ट्वा मूलं मूलमे
 त्रै तज्जलैरस्त्रमेवैण द्वारमभ्युक्ष्य पूजयेत् विघ्ने द्वारार्धं शाखायां महालक्ष्मीं सरस्वतीं
 एतन्नित्यं पूजने तु पाठक्रमेण तु द्वारार्धं शाखायां इति द्वारस्य दक्षिणमध्यवामभागेषु
 तडक्कं शर्णापड्डौ द्वारस्य दक्षिणे वामे गणेशं च सरस्वतीं ऊर्ध्वे उभरके मध्ये ततो द्वा
 रप्रियं यजेत् ततो दक्षिणशाखायां विघ्ने देवेशमन्यतः तयोपार्श्वगतं गंगायमुने पुष्पवा
 रिभिः धातारं च विधातारं शंखपद्मनियेतथा देहिल्यामर्चयेदं संप्रति द्वारमिति क्रमात्
 दक्षिणवामशाखयोः क्रमेण गंगायमुने एजनीये तडक्कं शर्णापड्डौ गंगाचयमुनां तद्वद्
 दक्षिणवामशाखयोरिति श्रवणेन विघ्ने शदक्षिणपार्श्वयोर्गंगायमुने एवं देवेशपार्श्वयो
 रपि एवं धात्रादयो पीत्याहुः तत्र वचनाद्यं संगतेः उक्तवचनविरोधाच्च द्वारं तपार्श्वयोः पू
 ज्या गंगाचयमुना नदी कोणेषु उक्तं विघ्ने शंखवाणी देवेशमर्चयेत् इति कोणेषु द्वारकोणेषु
 इति कल्पद्रुमः तत्र प्रमाणभावात् ततो दक्षिणशाखायामिति ब्रूवचनविरोधात् तच्च न
 तस्मिन् देवतायास्तत्र ह्यपि पाल्यजेत् ततोऽसृज्जानांतरं विसोऽहाराधियाः नंदसुनंदचंड
 सेजकः प्रचेडोयबलश्चैव प्रबलो भद्रएव च सुभद्रश्चैव संप्रोक्ताश्चैव द्वाहाराधियाः पुनः

श्री
क.

63 नेदिसंज्ञो महाकालो गणेशश्च तस्तथा भेमीरीटस्तथा स्कंद उमाचंडेश्वरस्तमी वक्रतंडुलैक
 दंष्ट्रे भेमादरगजाननौ लेभोदरो यविकटो विघ्नराजा ह्रयोपरः भूमवर्णास्त्रिमेवैत्रा
 शाक्रीयामातरस्पताः ब्राह्मीमाहेश्वरी भूयो कौमारी वैलवी तथा अष्टमे स्थानमहाल
 क्ष्मी प्रोक्ता विश्वस्यमातरः इन्द्रोऽश्मोयवरुणाः कुवीरस्यै पुरामताः चतुर्हारि नेंद्राट
 यस्तु पुमशः कुवीरस्यै कैके मेषुला पुनरिद्रानी विघ्नोत्सारणे बहिरिति वदंति तत्र
 बहिरुत्थरणस्य प्रयोजनाभावात् बहिर्विघ्नोत्सारणे नोत्तर्विघ्नोत्सारणसिद्धेः वस्तुतोऽप्या
 गमेद्वयमेतः शोधनाय मेवैतत् तथा चांतरेवेति दिक् किंचित्स्थानामसांवादहि
 लीलोलेचयेद्गुरुः अंगं संकोचयन्नंतः प्रविशेदक्षिणां क्षिणाः वामशाखा वामावास्थ
 तश्चांशं अनंतरं दैशिकेन्द्रोदिव्यद्रष्टावलोकनात् दिव्यानुत्सारयेद्विघ्नानुस्त्राद्धि
 श्चांतरिक्षगान् पाणिचातैस्त्रिभिर्भौमान्निति विघ्नान्निवारयेत् दिव्यद्रष्टामूलमंत्रे
 ण ऊर्ध्वद्रष्टाश्चाङ्घ्रिस्त्रायफडिति मंत्रः तत्सहितान्निमित्तैः अंतरिक्षगान् ततः
 सिद्धांशं दातुं कुसुमं नाराचासुधियागुरुः अपसंपेतुते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः
 ये भूतविघ्नकर्ता रस्तेन शेषतु शिवाज्ञया इत्यंतेः हंसमुच्चार्य मंडपोतः परिक्षिपेत्

पास्विचाताताह वामपादं ततोभूमौ हत्वा वारत्रयं ततः ततस्तालत्रयं दद्याद्दूर्ध्वार्धं बंधनेदि
 शाम् प्रदक्षिणक्रमेण त्रयोदशिकाभिपुनः पुनः इति उक्तं सुंदरीरहस्यसूत्रे आगमकल्पद्रुमे
 नैऋत्योदिशि वास्तीशं ब्रह्माणं च समर्चयेत् पंचगव्या र्चतोयाभ्यां प्रोक्षयेद्यामंडपं ५ पंच
 गव्यप्रकारमाह स्मृतिशास्त्रे गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पौ कुशादकम् पंचगव्यमिदं प्रा-
 हं मंत्रं तत्र विप्रारदाः गोमूत्रं च भगार्धं प्राक् क्षीरं च त्रये हयं दधौ च तस्यैकमेकं च
 कुशवारिणः गायत्र्या च यगोमूत्रं गेयहारेति गोमयं आप्याय स्यात्तिक्ष्णं क्षीरं दधि प्राह्णं तिचै
 दधिम तेजोमिनिच तंचैव देवस्येति कुशोदकं मंत्राद्यापरिज्ञाने तु प्रणवेणैव शोथयेत् यथा
 आहृत्य प्रणवेणैव उन्म्याय प्रणवेण च प्रणवेण समालोक्ष्य प्रणवेण पुनः पिबेत् पंचगव्येन
 तद्देहं मेऽयं च विशेष्ययेत् तडुक्तं गोतमीये पलमात्रं उग्यभागं गोमूत्रं तावदिष्यते च तंच
 पलमात्रं स्याद्गोमयं तोलकद्वयं दधिपुस्तिकां त्रयं स्यात् पंचगव्यमिदं स्मृतं अथवा पंचगव्या-
 नां समानोभाग इष्यते मूलमंत्रेण संमंत्र्य कुशाग्रेणैव शोथयेत् तेन सर्वविष्णुं हिस्यात् सर्वपा-
 यनिहंतनं ततः तीक्ष्णदंष्ट्रमहाकायकल्पात्तदहनोपमं भैरवाय नमस्तुभ्यं अनुज्ञां दातुम
 हंसि इत्यनुज्ञां गृहीत्वा स्पृज्य स्थानं विशेष्ययेत् चतुष्प्रकारं तद्विष्णुं हिविदद्याहीदद्यादि

आ. 65 मिः वीक्षणमूलमंत्रेण शरीराप्रोक्षणमन्त्रम् तेनैव ताडनेदभेर्वर्मणाभ्युक्षणे मन्त्रम् चंदनाग
 क. रुक्मैरैधूपयेदंतरंस्थीः श्रंतरंसेदयस्याविकराविकरेतत्रसमजमोशराणुनालाजाचंद
 नसिद्धार्थतस्महर्षाः कुशदत्ताः विकिराग्निसंदिष्टा महाविघ्नोघनाशकः उक्तेषु वा स
 नेष्टेकंचैलाजिनकुशोत्तरम् वेदिकायां प्रविश्य स्पृशेत्तलिलैः शुभैः आधारादिष्ट
 चिन्तास्तत्र संस्पृश्य देवताः मेरुष्टुष्टुविःक्षेदः एष्टिभ्यास्तले मन्त्रम् देवतासुर्मन्त्राणां
 तासंस्मरेदृश्य सर्वकम् एष्टितया धृता लोको देवित्वं विसृज्य तां त्वं च धारय मां देवि।
 पवित्रं कुरु वासनम् इति मूलमंत्रं जप्य पीठे प्राडौ वा उददुःखः सल्लिकादि क्रमेणैव
 अशुकायो विप्रोद्बुधः सल्लिकादि कुमाश्वासनप्रयेचेनु संश्लेषः आधारादि आधारप्राज्ञा
 दिबद्धपद्मासनो मौनी समाहितजितेन्द्रियः स्थापयेद्दक्षिणे भगोष्टुजाद्रव्याणि दैशिकः
 सुचासितं बुधं पत्रं संचोक्तुं भस्मशोभनं प्रक्षालनाय करयोः एष्टे पात्रं निवेशयेत् भूत
 शुद्धिततः कुर्यात्सर्वकर्मपलाप्तये भूतशुद्धिविहीनेन कृतपूजाभिचारवत् विपरीतप
 दद्यादमन्त्राष्टनयया इति तदकारणे निर्धार्य वादश्रुतेः च सर्वमंत्राणां विन्यासेन वि
 नालिपेक्षतंतन्निष्फलं विद्यान्तस्मात्पूर्वलिपिं त्यजेत् इत्यनेन च मातृकासंस्मृत्या तात्

66 देवोभूत्वा यज्ञे देवं ना देवं देवमर्चयेत् इत्यनेन प्राप्तदेवभावस्य पूजायामनादिकारित्वा
 त् तथा चोक्तं त्रमेदीपिकायां इत्युत्तीकृततनुस्यासमिति वचनानुरोधाच्च तौ पूजादाव
 वप्रपकौ तयोर्देवभावात्मकत्वादिति भूतशुद्धिलिपिन्यासौ पूजादौ नियतौ स्मृतौ तयोक्तं
 विष्णुहृष्टरेजपायं सर्वमेवाणां विन्यासावल्लिपेर्विना कृतं तन्निष्फलं विद्याजस्मादादौ लि
 पिन्त्यसेत् पाठक्रमेण प्रथमतो भूतशुद्धिरेवाभिधीयते तयोक्तं दुमदीपिकायां स्मृतौ
 निर्मलधौतशुक्लवसनो धौतांस्त्रिपाणाननः स्वाचांतःसुपवित्रमुद्रिकतरः चेतोर्थपांडो
 ज्वलः प्राचीदिगवसनो निवृत्त्यसृष्टं पद्मासनं स्वस्तिकं वासीनः सगुणैराणाधिपमयो वंदेत्
 वद्धांजलि कृतो जलिपुटो भूत्वा वामदक्षिणार्धयोः तुलागुरुं गणेशानं भूतशुद्धिं स
 माचरेत् पाठक्रमेणैव नमस्कारः वामे गुरुदक्षिणतो गणेशं उर्गापुरः क्षेत्रपतिं च पश्चात्
 इत्यनेन उर्गाक्षेत्रपालयोरपि वैचित् तया पुढांजलिर्भूत्वा वामे गुरुत्रये यजेत् दक्षिणे
 च गणेशानं सृष्टिदेवेन तिचरेत् इति कल्पतरुः ॐ सहस्रावमांस्त्रिसृष्टं नमतुः स्मृतः
 ॐ सहस्रारहं फट् इति मंत्रः सुगंधपुष्पमंदनसुरभीकृतहस्तकः दिपेडनरतः पुष्पमंत्री
 नाराचमुद्रया इति पूजाप्रदीपः अथ भूतशुद्धिप्रदीपः अथास्त्रमंत्रेण विष्णुहृष्टपाणीत्रि

तालदिग्बन्धद्विताशशालम् विधायभूतात्मकमेतदंगविशेष्येषु इमितिब्रमेण त्रिता
 लमूर्ध्वोर्ध्वमस्त्रमंत्ररहितं ऊर्ध्वोर्ध्वमस्त्रमंत्रेण कुर्यान्नालत्रये ततः तेन संजनितं तेजः कुर्या
 द्दत्तं समंततः इति वचनात् इताशशालं बहुप्रकारं ततः सुषुम्णावर्त्मनात्मानं परमात्म
 नियोजयेत् योगयुक्तेन विधिना चित्तमंत्रेण समाहितः कारणे सर्वभूतानां तत्त्वान्यपि विचिं
 तयेत् बीजभावेन लीनानि युक्तमात्मनि चित्तात्सोह इति मंत्रः मनुना ह स देवस्य इत्य
 नेन हे स इति मंत्रेण अन्यानमिति पूजाप्रदीपः नैतावता सोहमिति मंत्रसिद्धिः वस्तुतश्चि
 त्तमंत्रेण व्यक्तमेण योजयेत् परमात्मनि इति श्रुतेः उभयोरेव चित्तात्सोहमिति तत्रा
 निये च विंशतिचतुर्विंशतिर्वा तडक्कंपंचसारे भूतैर्द्रियैर्द्रियाद्यैरुद्दिष्टान्नपंचविंशति
 कं करणयेतैरेतैस्तन्वान्युक्तानि च वक्षिजचरणायैरिति इन्द्रियाणि तानेन्द्रियाणि पंचक
 र्नेन्द्रियाणि पंच इति दश इन्द्रियाणामर्थाश्च दश श्रुतः करणं मनो बुद्धिरहेकाराश्चित्रं च परि
 कीर्तितं इति पृथिव्यामेजो वाय्वाकाशाः गन्धस्पर्शपश्यश्राव्यस्वाणरसानाचक्षुतकक्षे
 वाकपाणिपादपायूपस्य वचनादानगमनविमर्गानदात्मकंपंचविंशति तन्मानि बीजभावे
 वेन तत्र लीनविचिंत्य इरावकुपूंससततरति बीजं सबलकं स्मरेन्मं जीर्णवकलभवनो ह्येष

68

नकरं स्वकंदेहंतेनप्रतनवपुषापर्यसकलंविशोष्टाव्यासुचोत्यवनं अथमर्गेणामुणोः तेनै
वमार्गेणविलीनमारुतेबीजं विचिंत्याहणमाशुमुदाले आर्ष्यग्रहंयोरग्रह्यवामतासुचेत
समीरंसहृत्तन्मनाबहिः एवमणोर्मार्गेणसूर्यवर्त्मनावपरमतीवशुभ्रमतीवृतातशुपयेनवि
धनयतुंचंद्रललाटचंद्रमस्तःसुकलार्णमयी पैलरजपात्रिपात्परचयेच्युतयासकलंवपु
स्ततोचवृष्टमपवज्जुकराहमिदं दपरंविधंवमितिचंद्रबीजमित्यर्थः असतःललाटचंद्रा
त् लपारजपालपालकारस्यपरोवकारःतस्यजपात् वमितिअस्तबीजजपात् अस्तो
चवृष्टिनिपात्यतयावसिष्टमस्मनासकलंवपुरचयेत् इतिप्रदीपः एवमतःसंशोषयेदेहं
वायुबीजेनवायुना वायुबीजेनतेनैवसंदहेत्सकलंतनुं विश्लेषयंस्तदादोषानस्ततेना
स्तताभसा आघाद्यस्त्रावयेद्देहंआपादतलमस्तकं संजातेनिर्मलेदेहेदेवतारायनक्ष
त्रे आत्मलीनानितत्त्वानिस्स्यानेपापयेजतः आत्मानंदृढयाभोजमानयेत्परमात्मनः
मनुनाहंसदेवस्यकुर्यान्नासर्षदकंततः न्यासादिकंसतेत्रोक्रंदंसदेवमेत्रोहसइति उ
क्रंचसारपुञ्चये संयोज्यजीवमयडर्गममथनाडीमार्गेणपुष्करनिविष्टशिवेष्टसूक्ष्मे हं
सेनदेहममरेद्रपुरोगतेनसार्येडनाभसितसाद्विदधीतवुद्धा इति तथाचोभयपक्षमपि

श्रा.
क.

69

प्रामाणिकं अमरेन्द्रपुरोगतेतप्रथमेनरेफमेहेत्यर्थः एरकंघोडप्रमात्रया कुंभकंचतृष्य
 ष्टिमात्रयारेचकंदात्रिंशन्मात्रया इतिभावः अयमपिप्राणायामविशेषः प्राणायामेच
 तथातस्यवदयमाणत्वात् अत्रकेचित्पापपुरुषस्यशोधनाधिकं वदंति तन्मतेकुदौपाप
 पुरुषंविंचेतयेत् यथाततः पुरुषनिभंपापमनादिभवसंचितं ब्रह्महत्यापिरस्कंचस्वर्णले
 यभुजहये स्रापाणहृदायुक्तंगुरुतल्पकदिहये तत्संसर्गिणपदद्वेहमेगप्रत्यंगपातकम्
 उपपातंतुरोमाणंरक्तमश्रुविलोचनम् खड्गचमंधरंकुसुंदौदक्षितःस्मरेत् वामकु
 दौविंचितयेदितिपाठः ततःसंशोधयेद्देहंहरकादिक्रमेणवैगुरुतल्पे निगुरुतल्पगमने
 नेत्यर्थः विदधान्मात्रकान्यासे इतिवचनात् मात्रकान्यासस्यवश्यकत्वे तथाचमात्रका
 संत्रस्य ऋषिब्रह्मासमुद्दिष्टेभाष्यत्रीछेदईरितिसे संरसतीसमाख्यातोदेवतामात्रकाद्
 या हलस्सरास्समाख्यातात्वीजानिशक्रयस्तथा शिरोवदनहृदयपादेऋष्यादिकंन्यसेत्
 षडेगानिविधेयानित्तानियुक्तानिदैक्षिकैः अंगुष्ठादिष्वंगुलीषुन्यसेदंगैस्सज्जानिभिः अस्त्रे
 चतलयोत्रंसेकुर्यात्त्रालत्रयंततः दिशस्तेनैवबभ्रूयाच्छोटिकाभिसंसदितः हृदादिषुचवि
 न्यसेदंगसंत्रास्ततःस्वधीः हृदयायनमः एवंपिरसेवह्निचलभा शिखायांवधईत्पुक्तंक

३५

70 वचायद्गुमीरितम् नेत्रत्रयवौषट्स्पादस्त्रायफडितिक्रमात् षडंगमंत्रानित्युक्ताषडंगेषु
 नियोजयेत् षडंगानिमनोर्यस्यतस्यनेत्रमनुत्पजेत् अंगहीमंत्रस्यस्वनेवांगानिकल्पयेत्
 ज्ञातयच्च नमःसाहावषट् इत्यादौषट्कारएव ज्ञातिषट् कमिदं प्रोक्ते हृदाद्यास्त्रानुसं
 पुतम् असंनुतलयोरिति यद्यप्यसंनुतलयोन्यसेदितिवचनात् पंचांगपक्षेपि असंन्यासः
 करतलयोरेव तथापि रचयन्नुकरहेहेपंचांगमंगुलिपंचकइतिक्रमदीपिकावचनात् क
 निष्ठयोरेवासंन्यासइति कवचमंत्रस्तु पंचमस्वरयुक्तोहकारः पंचमस्वरः ह्रस्वः उकारस्त
 युक्तोहकारस्तु विंडरित्यर्थः तेन ह्रस्वमिति बीजं भवति तथाच कवचायेति पंचमस्वरयुक्तो
 हकारो ह्रस्वमिति कवचमंत्रः सवषट् शिखाङ्गमिति वर्मणि स्थिते इतिक्रमदीपिकावचना
 त् अन्यथा तत्र द्वे दोषाभ्यां यत्रैः अथ त्वरिता मंत्रेण दीर्घं तनुच्छंदमित्यभिहितं तथाचोभ
 योरेव कवचमंत्रत्वमायाति नेत्रत्रयायोतिसंभवडुरुक्तिकमिधं यत्र तनुनेत्रत्रयं तत्र नेत्रा
 भ्यामिति वक्तव्यं अंगहीनं स्पादनुक्तांगमंत्रस्य स्वेनैव मूलमंत्रेणैव अत्र करन्यासे अंगुष्ठा
 भ्यां नम इत्यादिप्रयोगप्रमाणाभावात् तदंगपंचकं तथायथा समीरितं करे इतिक्रमदी
 पिकावचनात् हृदायाय नमः इत्येव प्रयोगः इति प्रजादीपः तत्र अंगुष्ठादिष्वंगुलीषु

आ- 71 स्पष्टेदंगैस्सजातिभिः इति शरदातिलवचनार्थानुरोधात् तस्यार्थः अंगुलिसजातिभि
 क- र्गैरेगुष्टादिष्वंगुलीषु न्यसेत् इत्यर्थः तच्चांगुलिमाजात्येदृदयादिष्वपि इति वाच्यं व्यवहार
 विरोधादिति किंच क्रमदीपिकावचनास्याप्यायमेवार्थः यथा यत्प्रकारेणो गयेचकं
 रिसमीरिते तथा तत्प्रकारेणैव हृदयेपीति अपि च आदौ पंचांगसमुच्चार्यमंत्रे पञ्चात्र
 सेत्सुयीः इति वचनाविरोधात् करण्यसि इत्यभिधानस्य व्यर्थत्वात् तस्मादहंगुष्टाभ्यां
 नम इति प्रयोगः वह्निजायेतीति वचनात् स्वाहादिपदप्रयोगो नुसरणीयः तन्न्यादावे
 व करोगन्यासो विधायमात्रकान्यासे कुर्यात् यथा पंचाशालिपिभिर्विभक्तसुखदोः प
 त्मध्ववक्षस्यलोभासुप्तौ लिनिबद्धशकलामापीनतुंगस्तनी मुद्रामदगुणस्थायी
 कलशो विद्याहस्तावुजैर्विभ्राणं विषदप्रभोत्रिनयनो कण्ठे वतामाश्रये पंचाशालिपिभि
 रिति अकारदिदकारां तालिपिभिर्यथाक्रमेणो गमस्तकं चिंतनीयं तडक्रं प्रपेचसारे अ
 कटुतपयाद्यैस्सप्तभिर्वर्णवर्गैर्विरचितसुखबाहूपादमध्याह्नकति मुद्रादिकंदादिणा
 यः क्रमेण प्रदक्षिणैव न मुद्राज्ञानमुद्रा अथा अंगुष्ठतर्जनीयेभाज्ञानमुद्राप्रकीर्तिता
 इति स्थापनायाह ललाटमुखवृत्रादिश्रुतेषु चालेषु गंडयोः उष्ट्रदंतौ त्रसंभास्यदोः यत्से

ध्यायेकेषु च पार्श्वयोः पृष्ठतो नाभौ जठरे हृदयोऽसके ककुयसे च हृत्पूर्वपाणिपादयुगे
 अपि जठराननत्रये सेन्मात्रकारणान्यथोक्तमात्र केवाचिन्मते हृदयो दिशुः प्रसादिशुरेफ
 न्यासः पादयोः शोकोभुजयोश्च सङ्गे न्यासः उमाद्यंतानमोक्षावासाविंडविंडवर्जितः पेचा
 शब्दक्षरन्यासः क्रमेणैवं विधेयते इति विश्वसारश्रवणात् अत्र केवलानां सविसर्गाणां
 च सृष्टिक्रमेण विसर्गविंडसंहितानां स्थितिक्रमेण सविंदनो संहारक्रमेण न्यासः स्थित्यादौ
 न्यसेविशेषः तउक्तं शारदातिलके न्यसेत्सर्गान्तितां सृष्ट्या ध्यात्वा देवीयथाविधि सर्गविंडां
 तिकां न्यसेद्द्वारणभ्यो स्थिति वर्त्मना तथा च वैशंपायनसंहितायां विंडसर्गान्तितां न्यसेद्गुल्फा
 दिस्थिति वर्त्मना जालेन च ततो देविगृहस्थाने भवेदयं उकारादिरकारो जायते तत्परं देव
 तां इति विद्यान्मुखोदिता निदान्यन्यादीनां संयुता ध्यायेद्द्वारणश्चरीमत्र वलभेन समन्विता
 म् वलभो महेशस्तेन संयुतान् तस्य ध्यानमाह सिंहारका निममिताभरणं त्रिनेत्रं विद्याक्षसूत्र
 मगपोतवरां दध्यान् पार्श्वस्थितां भगवतीं अपि कंचनांगी ध्यायेत्कराज्जुष्टं तपुस्तकवर्णमालां
 विशेषानभिधानां हिंडुसर्गरहितोपि सृष्टिक्रमेणैव न्यासः प्रथमोपस्थितत्वात् अकारदि
 दकारांतन्यास एव सृष्टिप्रकारः स्थितेति याचष्टेद्वारणायामिति दकारादिद्वकारांतपर्यं

ते विन्यस्य अकाराद्यैकारांतान्विच्येदिति केवलविंडुपुक्ताया समाह विंडुपुक्ताभिर्मा
 न्यमेसेहृत्यप्रतिलोमतः विद्याएवोदिताया सा नृष्यादीनेगसंयुतान् ध्यायेद्दर्शनमयेपद्ये
 देवीवाग्बलतंगशिवां अक्षसंज्ञं हरिणपोतमुदग्रदंके विद्यांकरैरविरतंवधते त्रिनेत्रो
 अर्थे दुर्गैलिमरुणामरविंदभासं वागीश्वरीप्रणमतस्तनभारनमाम् सेहृत्यन्यन्यस्यैव वि
 वरणेप्रतिलोमतः इति तथा चक्षुकारमभ्यशकारपद्यंतं न्यसेदित्यर्थः अत्यप्रकाराच्च गो
 रवभयाच्च लिखितः प्राणायामे प्रवक्ष्यामि सर्वं ते त्रानुसारतः पवनसंयमने तमुनाचरेद्य
 मिह जप्तुमनुमिच्छति अथवा अखिलेषु हरिभेजपादिषु मूलभेजतः इत्यनेन मूलभेज
 स्याभिधानात् अथवा अगजन्तमनुनासु संयमे सकलेषु कृत्स्नजपकर्मसु सादितैकसम
 कृतिवारमभ्यसेत्तनुयात्समस्त उरितापहारिणा इत्यादिना बीजस्याभिधानात् तस्मा
 दुभयपक्षकीर्तनादेकदेशो न्ययः तथा चेच्छाविकल्पः मूलभेजो मेवोष्ठाद्वारो गोपालभे
 जः कुमुदीपिकायां तथैव मूलभेजतेनाभिधानात् दशद्वारोक्तापेक्षोत्तरमाह अथवा सा
 धकः कुर्यात्प्रणवेणाशु संयमम् स्त्रीभिश्च द्वैश्वकर्तव्यौ लौकिकेनासु संयमः विविषद्वा
 दशवारं तापरितः परितोभ्येजयेत् परतः परत इति परः पर इत्यर्थः शुचिः प्राणायामो प्रण

वसदितो षोडशवशी प्रभाते सायं च षतिदिवसमेव वितन्ते द्विजो यस्ते भूणा प्रहरणक
 तो हो विकलिते पुनं त्येते समादिह उरित नूलोचदहनः प्रभाते सायं च इत्यत्र फलभूमौ
 श्रेयत्रयात्मकः सायं एककुंभकरे चकैः प्राणायामस्तु वद्वि विधो भवति सगर्भोऽगर्भश्च
 जपध्यानादिभिर्भुक्ते सगर्भं तं विडुर्बुधः तदप्येतमगर्भं वा प्राणायामे परे जगुः तत्प्रकारमाह
 इडया कर्षयेद्वायुवाह्ये षोडशमात्रया तारयेत्परितं मंत्री चतुष्पष्टपातुमात्रया सुषुम्ना मध्य
 कं सम्पदा त्रिंशन्मात्रया प्राणैः नाडापिंगलया चैतैरेचयेद्योगविजमः प्राणायाममिदं प्रा
 णैर्योग्यं सविशारदः भूयो भूयात्क्रमस्तस्य वात्सासे समसाचरेत् मात्रवृद्धिक्रमेणैव सम्प
 द्वादश षोडश इडयेति प्रहरणं प्रथमप्राणायामाभिप्रायेण द्वितीयपिंगलयेव प्रहरणान्
 येनैव संत्यजेतेन हरयेदिति श्रवणात् यथा हरणं तदप्यपरेचनमिति सकलप्राणायामा
 नुगतं षोडशमात्रयेत्युपलक्षणं मात्रावृद्धिक्रमेणैवैत्यादिनाधिकेनापि हरणश्रवणात्
 सनत्तु मारसेहितायाम् दक्षियारेचयेद्वायुं द्वात्रिंशन्मात्रया ततः मात्राच तडक्ते मार्कि
 ड्यपुराणे निमेषोन्मेषेण कालमात्र इति इडया कर्षयेद्वायुं मनो षोडशमात्रया सुषुम्ना
 मध्यगं कृत्वा विद्यावत्तणधारयेत् येनैव परयेद्वायुं तेनैव रेचयेत्पुनः उभयोर्मध्यगं कृत्वा

आ. 75 तत्रमेवाभिधारणम् पीठन्यासमद्योवद्वेयद्यावदवधारय कल्पयेदात्मनोदेहेपीठं धर्मा
 क. दितः क्रमात् धर्मज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं चित्तं सेव्यमात्रं मुख्यपात्रैर्नाभिपात्रैश्च धर्मादीप्रक
 ल्ययेत् धर्मादयस्सत्ताः पादाः पीठपात्राणि चापरे अनंतं हृदये पद्मं अस्मिन्सूर्ये इत्यावकाः
 सत्तादित्रिगुणात्रासे त्रयैवात्र गुरुजसः आत्मानं मेतरात्मानं परमात्मानमेव च ज्ञानात्मानं
 न्यसेत्तद्वत्मात्रपात्री जपपूर्वकं शारदायां अष्टादिन्यासं नेतरं पीठन्यास उक्तः ततश्चोपास्य
 मेत्रं स्यात्सा अष्टादिकांश्चरेत् तथा च विष्णुश्च चरेत् तत्रे अष्टादिन्यासो मूर्ध्नि देहोच्छेदस्तु
 मुख्यपंकजे देवता हृदये चैव बीजं च गुरुदेष्टा के शक्तिं च पादयोश्चैव सर्वादि कीलकं न्य
 सेत् अष्टादि महेश्वरमुखान्नावायस्मादात्र यस्मात्वं संसाधय इति शुद्धात्मा मत्तस्य अष्टादि
 ईरितः गुरुतो मस्तु के चास्य न्यासान्नपरि कीर्तितः सर्वेषां मेत्रं तज्ज्ञानोच्छादनाच्छेद उच्यते
 अक्षरत्वाच्च मुविच्छेदः समीरितम् अष्टादिहोपरि ज्ञानात्तमेत्रः फलभाषमेवेत् दीर्घलंघ्या
 निमेत्राणां चिनियो मास ज्ञानतो इति न्यासादि अष्टास्यावश्यकत्वमिति भावः मेत्रं शास्त्रेण
 याचोक्तं प्राप्तमेत्रेणार्थमज्ञा यस्य मेत्रं स्ये न्यासः कर्तव्या शुद्धि मिच्छता ॥ जपतर्पणहोमा
 चास्ति इति मेत्रं कृतं अपि अंगन्यासादिभिर्हीनानदायेति फलान्यमी न्याससमस्तान्यसेतः

३८

सदेहे वैलोका मेतदहशमे निपुंसः पापानि सर्वाण्यः प्रशमं प्रयानि त्रस्यंति भूतानि स यत्र
 गानि आदौ ऋष्यादिन्यासः करन्यासमनेतरः ततो यद्यक्षरान्यासः पदन्यासस्ततः पश्म
 यदीभिः पदन्यासेष्वनुषज्जते उत्सर्गिकक्रमो येन क्वचित्कल्याणं नापि बाध्यते पुरश्चरण
 चंद्रिकायां च अंगन्यासे विधाय ऋष्यादिन्यासः उक्तः ध्यानस्वरूपमाह ध्याने चामेष्टदेवस्य
 मनसा वेदने मनं यज्जी च व्रह्मणो रैवं सो हं स्यादिति वेदने तन्निर्गुणं हृदयं भोजकर्णिका
 केसरान्विताम् स्वेष्टदेवतां तत्र ध्यायेदागमदेशितां एवं यद्देवने तत्सगुणं ध्यानमुच्यते
 एवं ध्यात्वा तथात्मानं पूजयेद्वा स योगिनः आत्मा यत्र च त्रिकोणं षड्भुजं च त्रिकोणकं सामा
 न्यार्चने नैव कृत्वा गानि प्रपूजयेत् अग्रे यादिषु कोणेषु हृदाद्यंगचतुष्टयं नेत्रमग्रे दिशा
 ससंमलेन दालिते ततः वेदिकायां प्रविश्य स दालयेच्छंखमस्रुतः साधारं स्थापयेत् सि
 द्धानामगोवह्निमंडले वह्निमंडले त्रिकोणं तत्र गंधादिकं देविप्रक्षिपेद्दयागुना आदि
 पादा पुष्पाक्षतपरिग्रहः हृदयागुना तमश्नीतमंत्रेण अर्चस्वरूपमाह गंधपु
 ष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्षपैः सह सर्वं सर्वदेवानामर्चो यं पारकीर्तिनः पुराणमाह
 परये हि मलयसासुधीरक्षतैः प्रतिगतैः शिरोतगैः अक्षरैर्मातृकाक्षरैः प्रतिगतैर्विलो

मस्यैः शिरोतगैः साहोतैः श्चरोंतैरपिकेचित् विलोममात्रकामेवपालनंतरं मूलमंत्रोपि
 ठनीयः इत्यपिकेचित् तत्रतीर्थमनुनापिवाह्यतीर्थमुल्लरुचिमंडलाशुभः सीयदत्तम
 लनोहरितथागालिनीतडपरिप्रदशयेत् तज्जलेनयनमंत्रवीदितं वर्मणासभवगुंठदोषं
 ज्ञा मूलमंत्रसकलीकृतं न्यसेदंगकैश्चकलयेद्विशोस्रतः नयनमंत्रवीदितं वौषडिति मंत्र
 वीदितं वर्मणाद्रुमिति मंत्रेण तीर्थवाहनमं कुशमुद्रया तडक्रे गौतमीये तीर्थमावाहये
 द्विहोमुद्रया कुशसंज्ञया प्राक्प्रदर्शिनोये तीर्थमंत्रः सकलीकृतमभिमंत्रितम् तथाच
 शारदायां मूलमंत्रं जपेत्स्मृष्टाजपेत्संगमंत्रचित् धेनुमुद्रया मृतीकृत्य सकलीकरणं
 तडक्रे अमृतीकरणं कृत्वा चितयेदिष्टदेवतां अंगन्यासेन सकलीकृत्य सुगन्धिप्रोदप्रा अदि
 तादिद्युतमच्युतीकृतं संस्पृशजपति मंत्रमष्टशः मत्स्यमुद्रया च्छाद्यजपेत् तडक्रे अष्टक
 तोजपेत्सूक्तं आच्छाद्य मत्स्यमुद्रयेति दक्षिणे प्रोक्षणीपात्रमादायाद्भिः प्रक्षरयेत् किंचिद
 र्थांबुसंग्रह्य प्रोक्षिणां भूमिं जपेत् प्रोक्षिणीपात्रतोयेन तेनात्मानं त्रिवारतः प्रोक्ष्य पुष्पा
 दिकंचापि मूलेन प्रादत्सुधी दक्षिणे श्वस्यापितार्च्य दक्षिणे प्रोक्षणां च करेणैव प्रोक्ष
 येन्निजततनुं ततो मुना त्रिः करेण मनुना तथा विलम् साधने कुसुमचंदनादिकं इति पाद्य

स्याचमनीयनीयसमधुपर्कसचाप्यथात्राण्यथारयुक्ता निसवर्णादिरचितातिच स्याया।
 येसुरतस्तानिहरयेच्छास्वतेना पाद्यादिपात्रस्यानेमाह अर्च्यस्यचोत्तरतः कार्यपाद्यमाच
 मनीयकं इतिवचनात्सह्यमाह पाद्येषामाकर्तृवोज्ज्वलविस्फुक्ताताजलैः सज्जतम जातैस्त्रि
 वेगकक्कोलजलैराचमनीयकं आर्ज्यंदयिमधूमिश्रंमधुपर्कसमीरितः पुनराचमनीये
 केवलजलेन तडक्रंगौतमीये तेनैवमनुनाकुर्यादद्भिराचमनीयकम् एकस्मिन्नपिपात्रेवा
 पाद्यादीनिप्रकल्पयेत् सर्वोपहारपस्तूनामभावेभावयेद्विद्या सर्वोपहारइति उपहारवि
 शेषाभावेमनमाकल्पयामि इति पूजादीपः तश्चित्प सामाम्याभावपरिमितमिति निर्वर्णः
 अथमानसपूजा अथमर्थनिमूलचक्रमध्ये निजनाथं गणनायकं समर्च्य न्यसनक्रमतश्च
 पीठमंत्रैर्जलगंधाक्षतपुष्पधूपदीपैः प्रजपेदथमूलतो यो निजमूले हृदये भुवौ च मध्ये
 त्रितयं स्मरतः स्मरेजदेकीकृतमानंदचने तडिलताभं तत्रेजोगैः साक्यवीकृत्य निजनाथं गु
 रुं पीठमंत्रैः ॐ आथाभं शंक्रौ नमः स्थादिमंत्रैः स्मरतः कामबीजेनेत्यर्थः ततः संपूजयेद्देवं
 गंधाद्यैर्मूलमुच्चन पंचकृतः पुनः कुर्यात्पुष्पांजलिमनन्यथीः उज्जमोगे हृदा धारे पादसर्वा
 गके क्रमात् अथवा पाद्यंदस्नासमर्चयेद्देवपुष्पाद्यैः तां हूलनर्तनगीतवाद्यैस्सतोष्यचुल

कसलिलेन ब्रह्मार्पणाख्यमनुनाकुर्यात्सात्मार्यणंमेत्री अर्षणमंत्रास्तुअग्रेलिख्यते मान
 सप्रजापतौनैवेद्यंनस्ति विनानैवेद्यंथाद्यैरुपचारैःप्रएजयेत् इतिवचनात् गुह्यदिष्ट
 विधिनाशेषमन्यादिधाययेत् शेषंनक्त्योक्तं इतिमानसीएजा बाह्यएजाप्रवक्ष्यामिमेत्रि
 णोहितकाम्यया एवंदेहयेपीठे चिंतयेदिष्टदेवताम् मुद्राप्रदर्शविधिवदर्थस्यापनमा
 चरेत् इतिवचनात् अर्घ्यस्यापनमिदानींतदुष्टिष्ठानंदीक्षापल्लवेनुसंधेयं प्राक्तनिजैको
 नतथैवचक्रेचित्रेपदेवायजनेनभूमौ मोहावसौस्थंडिलगंयजेच्चभूमेत्रिवर्गादपिसिद्ध
 मेत्रः सालिग्रामेमनोयंत्रमेडलेप्रतिमास्तुच नित्यंएजाहरेएकार्यानंतुकेवलभूतले
 भूनिषेधस्तुमंडलातिरिक्तभूमिपरः यंत्रस्यावपपकत्वमाह आद्यैलिखेद्यंत्राजंतत्रक
 ल्याक्तलक्षणम् सौवर्णैरजतेजामिपीठेभूर्जेपदेभुवि विनायंत्रेणचेत्सृजादेवतानप्रसीद
 ति उःत्वनिर्घंत्रणायंत्रमित्याहुस्तंत्रवेदिनः इति कुर्याद्यंत्रमितिवचनाद्यंत्रस्यावपपकत्वात्
 पीठेप्रेष्येडादिनिर्मिते अतुक्तकल्पेयंत्रकरणमाह बृहत्सत्सुक्तंयंत्रंतुविलिखेत्पद्मद
 लाष्टकसमन्वितम् षट्कोणकर्णिकंतत्रवेदहारोपशोभिते इतिपंचायतनपदे देवस्या
 पननियमाह शंभोमध्यगतेहरीनहरभूदेव्याहरौशंकरौभासेनागस्तारवोभाणपतीश

ज्ञोविकास्यापिताः देव्यां विसृद्धैरैकदेतरवयोलेबोदरेजेचुरे नार्याप्रोकरभागतोति
 शुभदाव्यास्तानुहानिप्रभाः प्रोकरभागतः इषानादिनः तथाचोक्तं समयां कमात्रकायां
 एवं सूर्यं प्रपूजाय दक्षिणे गणनाय वस्त्रं ईश्वरं पश्चिमे देशे उज्जरे विसृज्य च तस्माच्चक्रं
 तुर्दिशि क्रमवशां निर्माय चक्रं शुभं सूर्यं हस्तिमुखं परं स्मरहरं गोपालमेवं तथा ध्यात्वा राध्य
 ततो बद्धविधैः पुष्पैश्च पद्मादिभिर्नानादिवासुगंधिमोदकपालैरुद्धासयेत्सेहृदि तथा च सा
 नमालायां भवानीं तुर्यं वा मध्ये पश्यान्मोसाय कं यजेत् आग्नेया पर्वतीनाय नैत्रायां गणा
 नाय प्रद्योतनं तु वायव्यां माचार्यं स्तुप्रपूजयेत् आत्मनः पुरतो भद्रदेवतः पुरतः स्थितः
 पूजायां कल्पिता मैषा सर्वदेवार्चने मतः इति दक्षिणामूर्तिसंहितायां देवास्तस्याचाप्यग्नेषा
 ची प्रोक्ता गुरुक्रमैरिति उज्जराणामुत्तो देवियदा चक्रं समर्चयेत् उज्जराणां तदा देवि पूर्वा
 शैव न संशयः इषानकोणं देवेशं तदाग्नेयं न संशयः पश्चिमाभिमुखोत्तमं त्रीतदा चक्रं स
 मुद्धरेत् पश्चिमाणां तदा दक्षिणार्वा शैव न संशयः वायुकोणं तदा ज्ञेयं मीणां न राक्षसं भवे
 त् दक्षिणाभो मुखोत्तमं त्रीयदा चक्रं समुद्धरेत् पूर्वा शैव न दासादिप्रक्षुकोणं तु बद्धिमत
 अस्यायः विसृज्य वडुर्गा गणेशसूर्याणां मध्ये या इष्टदेवता तासां मध्ये पूजनीया तद्विन्नच

अ. 81 क. तृष्टयमीशानादिकोणवतुष्टयेषु पूजनीये शंभौ मध्यमने हरिः सूर्यः गणेशः दुर्गा इति पूजा-
 नीया विस्वादिष्टपिबाधं पीठसोत्तररसो गुरुः पंक्तिः पूजनीया गुरुपंक्तिस्तु गुरुः परमगुरु
 परमेश्वरगुरु परापरगुरुवः पीठशक्तयः आधारशक्तादिज्ञानात्मनानाः पूज्याः पूर्वादिक्सा
 रेषु मध्ये च तत्र तत्प्राक्तपीठशक्तीः संपूज्याः मध्ये पीठमनुयजेदिति पूर्वादिदिक् नियम
 स्तु पूज्यपूजकयोर्मध्ये प्राचीतिकथ्यते बुधैः तदक्षिणं दक्षिणस्या उत्तरं चोत्तरं मनं दृष्ट्वा
 तु पश्चिमं ते यं सर्वत्रैवं प्रपूजयेत् इति पूजायोगो पूजयेदित्यनुवृत्तौ मूलैर्मूर्तिसंकल्पध्यात्वा
 देवयथाविधि सावाह्यपूजयेत्तस्यामेत्रीमंत्रस्य देवताम् मूर्तिसंकल्पपीठोपरि स्थापयित्वा
 कल्पद्रुमच्छायायाः संस्थितां मूर्तिं ध्यात्वा मूलसुचार्या मुक्कमर्जयेत् नम इति पूजयेत् मू-
 लेन मूर्तिमिष्टास्यां छायायां कल्पशास्त्रिनोऽतिवचनात् आवाहनप्रकारस्तु पूजायोगे मू-
 लाधारे स्फुरद्दीपशिखाकारं शिवांस्मरेत् शारदायां च मूलमंत्रं समुच्चार्य सुपुष्पावर्त-
 नास्तु धीः अनीततेजस्वस्यानात्रासिकारं धुनिर्मतम् कुरस्य मातृकां भोजे चैतन्यपुष्पसं-
 चये संयोज्य ब्रह्मरंध्रेण मूर्त्त्या मावाहयेत्तु धीं मातृकां भोजसु तृणैस्तु शारदायां योमोदौर-
 सनागिकर्णमित्यादि हंपंकरस्य पुष्पनिचयं विभाज्य मूर्त्त्या मावाहयेत् आवाह्यं संस्थापनं स-

त्रिधानसन्निरोधमनेतरं सकलीकरणं पञ्चादिदद्यादवगुंठनम् अमरतीकरणं पञ्चा कुर्वी
 तपरमीकृतिम् क्रमादीतानि कुर्वीत समुद्राभिस्समाहितः आवाहनादि रूपेण सौम्ये
 अतएवाभिपूर्णसत्त्वस्यैवाचेनादिषु सदेवे संमुखीभावमाहूय मितोरिते शिवस्यावाहित
 स्यात्सर्वविद्यादेहेतुसंततम् स्थिरीकरणमुद्दिष्टं स्यात्पुनर्भक्तिरर्चनम् एतां प्रपश्यमाना यो म
 हीतान् ग्रहादिकम् कर्तुं सामर्थ्यं न स्पृहते तस्मान्निधं प्रदत्ते आसमाभेस्तु पूजायां सान्निध्यं
 हि शिवस्य यत् सन्निरोधोऽद्दिष्टो विभोरप्यतिभक्तिः आनेदायतनेतन्ने सच्चिदानंदलक्ष
 णम् तदत्र सकले व्याप्तये ये स्यादवगुंठनम् अविभिन्नसभावानां यदभिन्ने प्रयोजने अंगिना
 नेगिनासायं समरतीकरणं तदम् क्षमातस्यापराधानं विज्ञेया परमीकृतिः सोमशं भुजाप्येत
 देवोक्तं एवं स रूपमावाहनादिविधेयं अथोपचारं कुर्वीत संवित्त्रे त्रदेशितान् प्रयोजये
 दत्तनायं उपचारं स्तुषोऽश आसने सागते चार्चोपायमाचमनीयकं मधुपर्कचमस्तानव
 सनाभरणानि च सुगंधिसुमनोदीपधूपनैवैयवेदनम् अर्चायः पंचपंचैव गंधाद्या इति भेदतः
 तेषां दिभिर्निवेद्या ता एजापंचोपचारिका पंचोपचारादौ तां ह्युलावशकतव्यवहारस्तु भ्रम
 मूलक एव उलंभेष्टपचारेषु यत्कर्तव्यं तदाह च उपचारेषु सर्वेषु यत्किंचिदुलंभं भवेत् तत्सर्वं

श्रा.
क.

४३

ममसाध्यात्तापुष्पक्षेपेण पूजयेत् तत्रतत्रलेदद्यात्पचारोत्तरांतरे देवतायाशिरःकु
 र्यात्कुसुमोपरितेसदा पूजाकालेदेवतायानोपरिभामयेत्करं इति पूजाप्रदीपः पुष्पद
 नेविशेषमार पुष्पंवायदिवोपत्रंवा नैष्टंतावदयोमुखे उःखदंतसमाख्यातेयथोत्प
 न्नं तर्पणम् पुष्पं विसर्जयेद्देविमुद्रयात्तानमुद्रया अंगुष्ठतर्जनीयोगात्तानमुद्रये
 मीरिता तर्पणानि पुनः कुर्यात्त्रिवारं तत्रमुद्रया अंगुष्ठानामिकाभ्यां तत्र सुयमीरिताः
 इति सुंदरीहस्तप्रज्ञा अथोमुखं फलेनेष्टं पुष्पां जलविधौ नत इति वचनादेजलिदा
 नेनियमौनास्ति उपचारविधिं वक्षोदत्तावाच्यं शुभासनम् सागतं कुशलं प्रश्ननिगदेव
 यतोपुरोः पाद्यं पादं च जेदद्याद्देवस्य हृदयागुना हृदयमनुनामस्मृतिमंत्रेण सधामंत्रे
 ण वदने दद्यादाचमनीयकं सधामंत्रः सयेति रूपं अर्घं दिशो जतो मूर्ध्नि शिरोमंत्रेण दै
 शिक शिरोमंत्रः सादेति मंत्रः सधागुना ततः कुर्यान्मधुपर्कं मुखं च जे अगुमंत्रः सधा
 गुः चमित्यमंत्र इत्यर्थः तेनैव मनुना कुर्यादद्भि राचमनीयकं तेनैव सुधामनुनैव अर्घं
 दत्तावापाद्यं दद्यात् तदाह क्रमदीपिकायां दत्तासने सागतमित्युदीयं तथार्चपाद्याचम
 नीयकानि देयानीत्यादिश्रवणात् इच्छाविकल्प इति भावः आचमनं चारत्रयंदेयं तदुक्तं

84 पूर्णयोगे सुधेयाचमनीयं हि त्रिवारं सुखं पंकजे सुकये परिपुष्पं च वैषडित्यर्थयेत्सुधीः
 इति पूर्णयोगवचनात् वैषडिति पुष्पदानमिति श्रुतेः वस्तुतो वैषडितिनमः संत्रः
 केचित्सुधार्चादिदानेष्वपि तथा तदुक्तं पाषांडं कुशे नमः सुधाचस्राहा च वैषडितिय
 या क्रमात् हतहरस्मरमुच्चार्य पाद्यादीनि प्रकल्पयेत् इति तथा च नमो नम इति इति यम
 संत्रः केचित्सुधामंत्रेणावदन इति वचने सुधेति पाठं कल्पयति तद्धितं गंधादिभिः
 कारयेत्स्नानं वाससी परिधापयेत् दद्यादिव्योपवीतं च हाराद्याभरणैस्सह अभ्यर्चयेत् देवा
 गंधाद्यैरंगादींस्तु जेततः श्राद्धज्ञाचेयं देवता शरीरे तथा चुष्णरक्ष्या दीपादिदाना
 नंतरमुक्तं यथा श्राद्धालोकपालान्ते यत्तेदावरणान्यपि अनंतरमूले पुष्पांजलि त्रयं द
 ता प्रागिव पुष्पांजलि पंचकमिति प्रदीपः ततः पुष्पांजलि परिवाराचनं च रैदिति रात्र
 वचनदः इति त्रैकवचनश्रुतेः संख्यायास्साधकाभावादिति अथ वरणं पूजा तत्र केस
 रेष्वपि कोणादिदद्यादीनि प्रपूजयेत् तत्र मंत्रेदिशा स्वसंख्यातव्या अंगदेवताः तु
 वारस्फटिकाश्चामनीलकृष्णारुणविष्णो दक्षामयचारिण्याः प्रधाततनवः स्त्रियः
 एवैव अग्नीशोभरयाष्टनादिदत्तवत्तार्युपक्रमात् इति शंभुवचने शिवपूजाविषयमि

श्री-
क

85

निष्प्रजाप्रदीपः केसरेषु स्थानविशेषानुपदेशकल्लेषु उपदेशोत्तुतत्रैवांगप्रजा प्रणवादि
 चतुर्थ्यतमंगानां नामोक्ता नमो तेन पूजयेत् यथा गौहृदयाय नमः ॐ शिरसे स्वाहेतिके
 चित्कश्चित् ॐ हृदयाय नमः ॐ ह्रीं शिरसे स्वाहा घटदीर्घभाजा चीजेन प्रजामाह प्रथा
 नतनचरति मुख्यदेवतायाः शरीभूतः इत्यर्थः पञ्चादभर्चनीयाः सुकल्पाः क्रतयः क्र
 मात् अंते यजेत् लोकपालान् पूर्वार्धदानितो इन्द्रमग्निं रश्मिं रत्नो वरुणो पवनं विधुम् ईशा
 नं पन्नगाधीशं मथुं धंधं पितामहं स्वो निरतिग्रथो निरतिवरुणो मध्ये जात्याधि
 पतिभावप्रधाननिर्देशात् साधियत्योपेतानित्यर्थोपलभ्यते तेषां सुराधिपतये इन्द्राय न
 मः इतिकेचित् चंद्रिकायां च यज्ञाधीश्वरवर्णास्तु परिवाराणामसंगतान् इन्द्रादीन् च येदि
 त्सुक्तं यत्रैवाहने कनककपिलनीलश्यामश्चेतथुं समलसितं शुचिरक्तावर्णतो वा स वा
 याः एषां वाहनाभ्यां ह वैरावत्सु श्यामेषो महिषः प्रेतसेतकः मकराख्यो मृगः पञ्चाहा
 रोहो ह्यथ भस्त्रया कूर्मो हंसः क्रमदेवां वाहनानि विडुंध्याः क्वचिदनेतरस्य रथो वाहन
 मुक्तः स इव माह अथ विक्रमेत किं शुकाभमग्निश्च गलगतशक्रियुक्तहस्तम मणिमयमुकु
 टं यजेत्सुगंधैः कुसुमवरैर्हृवांडुकुंडले च इति सारसमुच्चयवचनस्य ह्यगलपदस्य ह्यगला

86 मेव इति टीकाकारः एवं स्मृतौ च भगंधरजनकपापप्रायश्चित्तमीषीक्षाने वेवानोयोमुखं
 हवावाहनसर्वश्रुतिः तस्य ते वाहनं प्रज्ज्यदेवेषां त्रैमहर्षिभिः रितादिमंत्रमुक्तवान् प्र
 सिद्धस्तु वहेत्वा गलवाहनं तेन प्रजा मंत्रमाह तथा च पूर्णयोगे इंद्राय वज्रहस्ताय सुरा
 धिपतये नमः स्वाहनयपदं यश्चात्सपरिवारायैत्यपि नमो ते चैव मन्येषां वाहनादिकमु
 दरेत् अन्येषामग्रादीनां वाहनादिकमित्यादिना स्वनामास्त्राधियपयपरिग्रहसूचिता मे
 जोयथा इंद्राय वज्रहस्ताय सुराधिपतये स्वाहनयसपरिवाराय नमः इति मंत्रः प्रजाया
 स्वाग्रादीनामपि मंत्रो बोद्धव्यः केचिन्मुच्यन्तरत्तरत्तरसात्सां गायत्र्या बुधायेत्यादिप्रका
 रणापियो जयंति यीतादिवर्णयेत्यपि कश्चित् एषामस्त्रान्याह दंभोलिशक्राभियं दंडक
 पाणपाशचंडांशूयगदात्रिशिखराय माः अर्चा च हि निजसलक्षितमोलिमुक्तास्त्रा
 स्वायुधभयसमुद्यतपाणिपदाः दंभोलिवज्रः कृपाणः खड्गः त्रिशिखा त्रिशूलं एषां
 यथा संख्येनान्वयः निजसलक्षितमोलिमुक्ता इति स्वस्ति कीरीटं निर्मितस्वस्तिनामस्त्रायुध
 चिह्न इत्यर्थः स्वास्त्रायुधेति संस्त्रमायुधमित्यर्थः तेन वज्रस्य हस्ते वज्रमेवायुधमभयं चेति
 भावः केषां चित्संते वायुर्धृजहस्तः तडक्रं पूर्णयोगे वायवे ध्वजहस्ताय प्राणाधिपतये नमः

आ. ८७ इति शर्णायासासुरसादेवं वदन्ति प्राक्रिगदेस्त्री रूपे अत्रोत्तरे विडः पूजनीयः क्वचिदुत्तरदि-
 क. कए ज्यः अभर्ष्यदेवं गंधां चैरंगादी एज्ये ततः इति शारदा तिलकवचनात् आदिपदसुर
 सा उपदीपपरिग्रहः ततः प्रकारमाह अगुशरीरगुग्गुलशर्करा मधुचेदनैः धूपयेदाज्य
 तं मिश्रैर्नीचैर्देवस्य देशिकः इति शारदायो ग्रंथांतरे पिशांगंगारैर्चयित्व तिलमि तैर्जैर्जस्रवि
 कीर्तैर्गुग्गुलः चैर्चनपरिमलैर्धूपमासाद्य मेत्री दद्यान्नीचैर्दनुजमथनायाये रणाय दोस्त्रा
 चंदो गंधादातस्वकुसुमैरर्चितां वादनायः ततः दीपं सुरभिर्चत संसिक्तकर्पूरहृत्पादीं
 दृष्ट्वा प्रतिविषदधीः पद्मपर्यं मुञ्चैः कृत्वा वत्सास्तु तिमय विधायां धूपयित्वा यमर्चां
 कल्पयंतु विपुलशर्णापात्रे निवेद्यम् नीचैर्देवस्यार्थः कृत्वा दानमिदं यः अपरेण वा मक
 रेण चंदो वा दद्यानः इति श्रवणात् धूपदीपदानेऽपि तद्दानमेव शक्यमिति भावः पद्मप
 र्यंतमस्तकस्य पद्मपर्यंतं उच्चैरुच्चैर्देवानं दीपयित्वा तर्प्यः शुते सुपलक्षणे तथा च दृष्ट्वा
 कर्पूरगर्मिण्या सर्पिषा तिलजेन वा आरोप्य दृश्येद्दीपानुच्चैर्होमभक्षणालिनः इति श्रव
 णात् तैलस्पाशुभिधानात् नैवेद्यदानमाह नैवेद्यं पुरतः कृत्वा च्युत्सेनाप्रोक्ष्य ओंकारेण
 उपरिमुष्पादिषेत् तथा चोक्तं संस्थाप्य पुरतः प्रोक्ष्य तारेण सुमनोभ्यसेत् इति प्रतिपत्तिप्रका

रमाह वीतिहोत्रदपितांतमुच्चरन्मूलमत्रमथनिक्षिपेज्जलम् अर्पयेन्नदस्तत्ताम्रं
 हविर्दीपुजाचकुसुमं समुदरेन निवेदयामि भवनेज्जयाणेदं हवित्सुरे नैवेद्यार्पणमेव
 ये सर्वाचीमुनिजात्याया नृदेवतानाम्नातयाचरुद्या इति भावः अस्तौ पस्तराणमसि स्या
 द्दस्याचमेन्नतः प्रासमुद्रां वा मदेस्माविकलोत्पलसन्निभं प्रदर्शयदक्षिणेन प्राणादीनां
 च दर्शयेत् प्राणापाणानोहानसमाना कुमाच्यतुर्ध्यायुक्ताः उच्चारणीया कमणोचद्भि
 जाया पुनस्तथा पानीयमस्तीकृत्य मुद्रया धेनु संस्तुया तुलकोदकमस्तपिधानमसि
 वद्वयम् अनेन देवता हस्ते दत्ता चापो विचिंतयेत् आचारात्पुनराचमनो यमपिनतोद्ये
 तादिसंदीप्रां विष्टकादिविनिर्मितान् परावतभ्रमाकारानुच्चैर्दीपा प्रदर्शयेत् आरात्रिक
 मिदं प्रोक्तं चैतवादनपूर्वकम् गतसारं नृनैवेद्यं ततश्चैतत्समुदरेन ऐशान्यात्तद्भुजे दत्त्वा
 किंचित्स्थाने विष्टो ययेत् तद्भुजे देवतो ह्रिष्टभुजे स्थाने विष्टो ययेत् उच्छिष्टभोजने दा
 तुं ते च विष्टुः संते स्म तो विष्मास्तं जञ्चो विवस्वतः चंडीश्वरी तथा शक्तीञ्चो देशः प्रो
 क्तस्य च लंभोदरोगाण्योत्तरमीत्याच्छिष्टभोजनाः तां ह्यलक्ष्मिभिसमर्प्य सुचादगीत
 न्तै सुप्रसममिष्टजितासुखं गंधादिभिस्तपरिवारमघाये मसौ दत्त्वा विधाय कुसु

आ-
क-

89

मांजलिमादरेण सुताप्रणामशिरसाचुलकोदकेन आत्मानमर्पयतु तश्चरेणाङ्गमले ततः
 एवं प्राणबुद्धिदेहधर्माधिकारतः जाग्रत्सुषुप्तावस्थासु मनसा वाचा कर्मणा ह्यस्माभ्यो
 पद्भ्यां उदरेण शिष्याय त्वज्जेयं उक्तेयस्मि ततस्त्वं त्रहार्णवं भवतु स्वाहा मांमदीयं च सकल
 हृदये समर्पये पुनः प्रजागंधादिभिर्दीप्यते नैव तथा चोक्तं आगमकल्पद्रुमे चंदनदिप्रा
 दीप्यते रूपचारैः पुनर्यजेत इति श्रवदायांतु पंचोपचारैरित्युक्ते गंधादयो निवेद्यांता ए
 जां पंचोपचारिकेति प्रसन्ना चैयमाख्याता सर्वदेव प्रसादिनी यथाशक्ति जपे कृतानेन
 पंचसर्वसंपदे दक्षिणे देवहस्ते तु अर्पयेत् पूर्ववत्सुधीः अर्पणं संस्तु गुह्यातिगुह्येत्यादिरूपः
 यथाशक्तीति अष्टोत्तुरसहस्रं वा अष्टोत्तुरशतं वा दश वा तडं कुरुणा पटुतौ संख्यानुकौ
 शतं साष्टं सहस्रं वा जपादिषु इति पुष्पांजलि पुनर्दत्ता साष्टांगं प्रणामेऽमुदः तथा चोक्तं वि
 सुकल्पलतायां दोर्भां च पद्भ्यां साभ्यामुरसा शिरसा दृष्ट्वा मनसा वचसा चेति प्रणामो
 ष्टांग इति तः बाहूभ्यामपि जानुभ्यां वचसा शिरसा दृष्ट्वा पंचांगकः प्रणामो यं प्रजासुप्रव
 राविमौ अष्टांग उज्जमः प्रोक्तः पंचांगो मध्यमः स्मृतः तदेवष्टष्टा कृतं प्रणामं क्वचिदाचरे
 त् पंचकृता तु यो देवं भूमित प्रणमेत् पुनः तस्मै हिकं फलेन स्मिन्नपरत्र उरात्मनः भ्राता

४५

90 भ्राता च तृष्णा श्वयः कृत्स्नं प्रणमेन्नरः अष्टांगप्रतिपातेन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता परिवासाणां
 सर्वमुपसंहारमुद्रया उन्मत्तावुपसंहृत्य देवतां प्रेतमानसः क्षमसेति विस्मयाय मंत्रेण व्याप
 कं त्रिंशः विधाय देवतां पञ्चात्सीयदृत्तरसीरुहे सुपुम्लावर्त्मना पुष्पमात्रा यो ह्यस्येत्युधीः
 एवं च निर्मालं शिरसाधार्यं सर्वांगे घनं लेपनम् नैवेद्यं चापभुंजेत दत्त्वा तद्भक्तिशालिनीं त
 तोपरोन्मत्तस्मरः एवं च देवा चैनावपिष्टं यत्सलिलं शंखमध्यगम् अग्रे लघुं मनुष्याणां ब्रह्मह
 त्यो च यो हति एतान्यन्यानि पूजायां साधनानि बहून्पि उन्मत्तानि च मथ्यानि नूनानि वि
 विधानि चैव सस्यः समर्थः कुर्वीते न्युन्नमैरेव साध्यतैः मध्यमो मध्यमैरेव नूनो नूनैश्च साध्यतैः
 आपद्यपि समर्थोऽपि नूनैरपि समर्थयेत् यथा शक्तिर्यथा त्यागं यथा लोकावगर्हितं पूजां चि
 स्तरतः कर्तुं यो न शक्नोति मानवः सद्गुरुं द्रष्टुं द्रव्याद्यैः पूजयेदिति देवतां अथवा देवतामंत्रे
 ष्वात्मा सस्य कप्र पूजयेत् अथवा मानसी कुर्यादात्म पूजामथापि वा अथवा वला पूजा
 वात्या कुर्याद्विचक्षणः अर्चात्मात्रे समर्थश्चेद्दया उच्यते न साधनं संपूजयेत् जपे कुर्यात्त्रिमंत्रे
 वलेन जपेत् इति वचनात् पूजाया अवश्यकत्वं मिति प्रदीपः तच्चिंत्यं पूजातु निर्जने कुर्यात्त्रिका
 यां जनसन्निधौ कदाचिद्देहहानिस्तु न च व्यक्तिः कदाचन वारं पूजापरिभ्रमं प्रकाशय कदा

श्री.
क.

चनेति कुलचूडामणिवचनविरोधान् वस्तुतोधिकारिनियंत्रितमिति ध्येयम् अथेदानीं
चपूजायामुक्तं यद्विहितं तथा निषिद्धं चापि तत्सर्वमुच्येत प्रथमं चर्यके तत्तुक्तं यामलेनाद
तैरर्चयेद्विष्णुं न तु लस्य विनायकं न ह्यर्वायार्चयेद्गौरी चित्पत्रैर्दिवाकरं उन्मज्जमर्कं पुष्पच
विष्णोर्वर्ज्यसदावुद्येः एवं च गंधपुष्पादतयचक्रशयतिलसर्षपैः सामान्यस्सर्वदेवानाम
र्क्षयंपरिकीर्तिताः इत्यादिना प्राप्तास्तदा तदा तस्य न निषेधमिति भावः गौतमीये नरकं
जातु रदृशीयाश्चैदं नरकपुष्पकं चित्पत्रैः प्रसूनैर्वा नार्चयेद्देवकीसुतं ग्रंथांतरे देवी
नामार्कमंदारमादित्यैतगरं तथा गणेशाय च सूर्या चरकपुष्पमिति प्रभु निषिद्धान्प्राह शि
वे कुंदमदंती च यूथी च धुककेतवे जपारंका त्रिसंघैश्च मालती रक्तचंदनं रक्तवर्णं ह्य
रिचचर्चं परि वर्जयेत् तथा शुक्लं स्तनार्चयेद्विष्णुपत्रैः पुष्पैः फलैरपि स्नातानीतैः पशु
घितैर्याचितैः कृत्स्नचरणैः स्नातानीता मध्याह्नस्नानं तारमानीतैरिति संप्रदायः स्वयं विक
सितं पुष्पं स्वयं च पतितं भुवि वर्जयेद्दृढं तु पुष्पं श्रंगं च विशेषतः स्वयं विकसितं स्वयं ह
स्तेन विकसितं मित्युच्यते तथा कलिकादौ तथा त्पात्रं विना चणकपैः तथा त्रिपत्रा नून
कुसुमैर्नार्चयेत् कदाचन भूगते च भास्वरं केशकीटादिद्विधितं कुमुदं पादले च वशीषं

४६

92 संयोगाकुंचयेति चिन्मुद्रौषां कुशसंज्ञका वामाङ्गुष्ठे तु वभ्रीयाददिणेन तु मुष्टिना
 कृतो जानात तो मुष्टिमे गुष्टे तु प्रसारयेत् वामाङ्गुल्यस्तथा स्निग्धा संयुक्तास्त्रप्रसारिताः
 दाक्षिणां गुष्टमे स्निग्धा मुद्रौषां खसंज्ञका मिथक्क निष्टकैर्वहुता तर्जनीभ्यामनामिके
 अनामिकोर्ध्वमे स्निग्धदीर्घमध्यमयोरथः अंगुष्ठाग्रहयेत्पुनरेवो निमुद्रेयमीरिता अ-
 न्योनाभिमुखा स्निग्धक निष्ठाना मिके पुनः तथैव तर्जनीमध्याधेन मुद्रासमीरिता अथोम
 खिददिहस्ते तादृशं चामहस्तकं धारयेत्तत्पुनरेव मुद्रेयमर्चने स्यापेनेमता हस्तभ्यामन्त्रलिं
 वधुना नामिका मूलपर्वणोः अंगुष्ठौ निक्षिपेत्संयं मुद्रात्वा वाहनेमता आवाहने समाख्या
 मुद्रादेशिकसंज्ञैरिति वचनात् अथोम खीतिर्येवेत्यास्यापि तीमुद्रिका भवेत् उत्सृजे
 गुष्टमुष्टौ स्तु संयोगास्तन्निधापिनी अंतः प्रवेशितां गुष्टां सैव संरोधिनीमता उक्तान् मुष्टि
 युगला संमुखी करणीमता देवतां जेषडंगानां न्यासस्यात्सकलीकृतिः तथा च षडंगस
 द्रैव सकलीकरणमुद्रेति नात्यर्थं अन्यथा मुद्राप्रकरणे तत्स रूपाभिधानमर्थोत्तरं स्यात्
 सच हस्तकृता मुष्टिर्दीर्घाधोमुख तर्जनी अवगुंठनमुद्रेयमभितो भ्रामिनासती अतो
 न्याभिमुखेत्यादिना धेनुमुद्रा उक्ता अमृतीकरणं कुर्यात्तथा साधकसत्तमः अन्योन्यप्रशि

अ० १३ नागुष्ठाप्रसारित करोगुलिः महामुद्रेयमुदितापरमीकरणे बुधैः प्रयोजयेदिमां मुद्रादे
 क० वताह्वानकर्मणि अथ कृतोदत्तहस्तः प्रस्तोभयमुद्रिका हस्तोत्तमम्बुकोकृतासंलग्नौ
 संप्रसारितौ कनिष्ठगुष्ठकौमुद्रैवाचक्रसंज्ञका स्पष्टाकनिष्ठोपकनिष्ठकेद्वेसंग
 शुभार्थाप्रयमेहमुद्रा तथापरातर्जनिमध्यमेस्पादनामिका मध्येकेचमथ्या अनामिकात
 र्जनिमध्यामास्यातद्वच्चतुर्थीसकनिष्ठकास्ताः स्यात्तन्मसीमध्यमतः प्रदिष्टा प्राणादिमुद्रा
 निजमंत्रयुक्ताः अथोमुखामहस्तेमूर्धास्पाददत्तहस्तकं दिप्रांगलीभिस्संघर्ष्यपस्वित्त
 येत् एषासंहारमुद्रास्पादिसर्जनविधौमता वद्वेहसुयचाराणां मुद्रामंत्रेषुदेशिताः
 प्रसादयेडभौहस्तौविद्वेषविनियोजितौ अंगुल्याविस्तृतः कार्यामध्येगुष्ठोतुविन्यसेत् देवस्या
 सनविन्यासेपद्ममुद्राप्रदर्शयेत् ईश्वरमंगुलिर्दत्तासंयोज्यांगुष्ठकंवरं स्वागतंस्वस्तिकाम
 द्रामथ्यामूलगतंगुलिः उपचारेस्वागतेतुप्रयोक्तव्याविपश्चिता स्वस्तिमुद्रादिहस्तोत्तम
 दातर्ज्यास्यकीर्तिता तौचप्रसारितौहस्तौपाद्यमुद्राप्रकीर्तिता देशिनीमूलगाङ्गुष्ठाददिष्ठा
 यःकनीयसी प्रसार्यामध्यमातिस्त्रासुद्रामीचप्रकीर्तिता संयुक्तानामिकांगुष्ठोतिस्त्रास्या
 सुप्रसारिता मधुपर्केतुसामुद्रासंकल्पकलशंकरे कृतामुष्टितथास्त्रानेमध्यमांगुष्ठकौ

परिवर्जयेत् भूगते वनयेत् पुष्पं शोफालिं च कुलं विना चित्रभिन्ने दोषाभावमाह विल्वस्य
 खदिलस्यैव तथा यात्रीदलस्य च तमालस्य च पद्मस्य चित्रभिन्ने न डम्यति तथा न तत्र
 सविद्यादौ ह्यहमस्य सूक्ते पुष्पं श्रेष्ठं रक्तकोकं तं धूकं शतपत्रकं बर्बरादितयं चैव क
 र्णिकारहयं तथा बलमंदारचूतानि करवीराणि शस्यते मालिकात्रितयं जातीदौ मप्र
 ष्यं जयेतिका विल्वपुष्पं कुरवकं मुनिपुष्पं च केसरम् वसंतीदितयं चैव काशपुष्पमह
 वकं दमने चलवेगं च यूपी शोफालिकां तथा सुगंधिञ्चेतलौलित्यैः कुसुमैश्च ये हलैः
 तथा देवीपूजासदा कार्या जलस्य स्थलजैरपि विहितैराविहितैर्वापि भक्तियुक्तेन चेतसा
 राघवहोपि सर्वैः पुष्पैः सदा पूजा विहिता विहितैरपि कर्तव्या सर्वदेवानां भक्तियोत्रकारणं
 इति तथा चोक्तं भविष्ये अलाभेन तु पुष्पाणां मंत्राण्यपि निवेदयेत् पत्राणामप्यलाभेन
 फलान्यपि निवेदयेत् फलानामप्यलाभेन त्रुणगुल्मौषधीरपि औषधीनामलाभेन तु जलमा
 त्रे निवेदयेत् जलाभावे तु भावेन भक्षणं शजितो भवेत् इति प्रतद्वत्तनद्वयमभावेत्येतभ
 क्तिविषयं तथा च कालीतत्रै अपाभार्गस्तुभ्यं गेस्तुसुगंधैः चेतलोहितैरिति अयश्च ग्रेष्ठो
 रवभयात्रलिखितमिसंदेयः इति यदनाद्यविरचितायां आगमवल्पलतिकायां सप्तमः प
 टलः ७ अथ संक्षेपतस्तु सर्वदेवानां नित्यपूजा तडक्तेयामले आदौ ऋष्यादिभिर्न्यासः करशु

श्री 95
क.

दिमतः परं अंगदिव्यापकौ न्यासौ हृदादिन्यास एव च तालत्रये च दिग्बन्धः प्राणायामस्तनः
परं ध्यानं पूजा तपश्चेति सर्वमेतन्नेष्टव्यं विधिः पूजामूले देवताया एव अथ पूजायुक्ता स न
मुद्रालक्षणानि जानुर्वोरन्तरे कृत्वा मम कपाद तले उभे ऋजुकायो विशेषो मी सस्ति।
केत उदीरितम् वा मोहपरिदक्षिणं च चरणं संस्थाप्य वामं पुनर्दक्षौ परितः पश्चिमेन विधि
नाद्यत्वा कराभ्यां हृत् अंगुष्ठे हृदये निधाय च बुकनासाग्रमालोकयेदतश्चाधिविद्या
तकारियमिनां पद्यासनं प्राद्व्यते अथ मुद्राप्रवक्ष्यामि सर्वतन्तेषु गोपितः यामिर्विरचि
ता भिस्तु मे भदं ते सर्वदेताः दक्षिणांगुष्ठतर्जनीयामग्रलघ्ने परांगुली प्रसार्य संयतो जाना
यष व्याख्यानमुद्रिका दक्षौ गुष्ठं परांगुष्ठे दक्षिमा हस्तद्वयेन तु सावकाशममेकमुष्टिं बु
यात्साकुंभमुद्रिका अथो गुष्टावत्तु मुष्टिं शिखायां करहं द्वांगुष्ठयोर्वर्मणिः स्रुः नाराच
मुष्ट्युद्गतं बाह्वुगमकां गुष्ठतर्जनीमुदितेषु निश्चितम् विष्ट भक्ता कथिता सुमुद्रायं वा
द्विणी तर्जनि मध्यमेस्तः नेत्रद्वयं यत्र भेदनामा घट्टंगमुद्रा कथिता यथावत् अंगुल्या ध्या
नमुद्रा स्याद्वा सुदेवाभिधा च सा कनिष्ठांगुलिकौ मुक्तौ करयोरितरेतरम् अर्तनीम।
धमानामासेहता भुग्नवर्जिता सुदृशा गालिनी प्रोक्ता शोखस्यो परिचालिता इति शोखस्यो
परिचालिता सती गालिन्या खालभते इत्यर्थः ऋजौ च मध्यमो कृत्वा तर्जनी मध्यपर्वणि

96 मन्त्रैः श्रवणः प्रसारितास्तिष्ठो मुद्रावस्तुस्पर्शकीर्तिता कनिष्ठांगुष्ठकौलप्रोत्तिष्ठाप्याः प्र
सारिताः यज्ञोपवीते मुद्रायेकचित्ता संवपारगैः मधुपर्कसमस्तानां मुद्रालंकारणीम
ता मुक्तानिर्नामिका मुष्टिर्गंधमुद्रेति कीर्तिता उच्यता यो मुखी मध्यावद्धा गुह्याय
दोरिता पुष्पमुद्रा तथा ख्याता पुष्पदानविवर्धिनी अंगुष्ठतर्जनी लघास्ति स्त्राः संकुचि
ताः पराः मुद्राधूपप्रदाने स्याद्देवानां तुष्टिकारिणी उक्तानां यौष्णिकी मुद्रा देवमुद्रे
ति गीयते पंचांगुल्या ग्रसंयुक्ता प्रोत्थितोर्ध्वमुखी यदि त्रिधा निबद्धा मुद्रेयं नेवेयस्य
प्रकीर्तिता मध्यमानामिकांगुष्ठा संलघाग्रो मधोमुखी श्रवणः प्रसारितांगुल्या गोमु
खी सा प्रकीर्तिता त्यक्तप्रदेशिनी मुष्टिः सूची मुद्रेति कीर्तिता रत्ना मुद्रेति सैवोक्ता समं
ताद्भ्रमने यदि दौकरोष्टसंलघौ ग्रामयेद्बुधितो गुलीः कोटिकेति समाख्याता प्र
णमेतां प्रदर्शयेत् देशिनांगुष्ठयोर्मध्ये दत्तांगुलिचतुष्टयं विधाय संपुटीकृत्वा लघा
गुष्ठौ समस्त्यतौ कुंभमुद्रे दृशी शस्या हलेखा काशपीभता प्रसार्य दक्षिणं हस्तं कनि
ष्ठाग्रं त्रिमो गुलीः क्रमादा कुंचयेद्दीर्घं मुद्रां संहारिणी मता मिथः पृष्ठः चित्तो हस्ताव
न्यान्वग्रथितो गुली कृत्वा बद्ध्या पराहृत्य नत्वा सास्यात्तमापनी इति श्रीयडनाथविरचि

ग्रा. १७ ताया मागम कल्पलतितिकायामष्टमः पटलः श्रेयसे ओं पुरश्चर्या प्रवक्ष्यामि मेत्राणां सिद्धि
 क. दायिनीम् यस्या विज्ञानमात्रेण सर्वसिद्धी श्वरो भवेत् पुरश्चरणं मेत्रो मेत्रो हि पलदाधिकः
 किं होमैः किं जपैश्चैव किं मेत्रस्यास विस्तारैः रहस्यं नो च मेत्राणां यदि न स्यात् पुरस्त्रिया पुरस्त्रि
 या हि मेत्राणां प्रधानं जीवमुच्यते जीवहीनो यथा देहे सर्वकर्म विवर्जितः पुरश्चरणहीनो
 हितया मेत्रः प्रकीर्तितः तस्मादादौ पुरश्चर्यां कृत्वा साधकमजमः प्रयोक्तुं ततः कुर्यात्स
 र्वसाधकडलं मे लब्ध्वा तु सद्गुरोर्विद्यां पुरश्चर्यां समाचरेत् तथा च तारतम्यवृत्तौ मेत्रं नी
 तागुरोः पार्श्वे गुरुर्भक्तिपरायणः मेत्रश्चातस्पृश्यश्चेत्राणां निज्ञा यतः ततः यत्पश्चकील
 कं ज्ञात्वा कुर्यात्मेत्रपुरस्त्रियां मेत्राणां प्रणवः श्रोतुं सुखं रहः प्रकीर्तितः सराश्च वक्ष्या
 ज्ञेया मेत्रवद्भिरनंतरं अतिरिक्तश्च ये वर्णादृश्यं परिकीर्तितं तथा च जपहोमतर्पणभि
 र्येकत्राहाण भोजनम् पंचांगोपासनं लोके पुरश्चरणमिष्यते यत्र जपहोमादौ संख्या नो
 क्ता तत्राष्टसहस्रं संख्या स्यात् तडत्रावाराहीतं त्रे येषां जपे च होमे च संख्या नोक्ता मनीषि
 भि तेषां मष्टसहस्राणि संख्या स्यात् जपहोमयैः सहस्रमष्टौ तु द्वया लक्ष्यं ज्ञाप्ये प्रकीर्तये
 त इत्युत्तरदले पाठः यस्मिंश्च निगमे चैव मेत्रसंख्या विधीयते तत्र सर्वत्र मेत्राणां संख्या

१४ वृद्धिर्गुणाक्रमं कल्पोक्तैव ह्यन्तासंख्यात्रेतायां द्विगुणं भवेत् द्वापरे त्रिगुणां संख्या कलो सं
 ख्या चतुर्गुणा नडक्कं पूर्णा पड्कौ संख्या न क्रेशतमाष्टसहस्रं वा दशापि वेति जपस्याभ्यानि
 ग्राह तत्तु क्रं योगिनी हृदये पुण्यदेतै नदीतीरे गुहापर्वतमस्तके तीर्थप्रदीपाः सिंधूनां
 संगमः पावनं स्मृतम् उद्यानानि विविक्तानि विलसूलं तटे गिरैः तुलसीकाननं गोष्ठं वृष
 मृत्युः शिवालयेः श्रमस्त्यामलकी मूलं गोशाला जलमध्यतः देवतायतनं मूलं समु
 द्रस्य निजं ग्रहं गुरुणां सन्निधानं च चित्तैकाग्रस्य लंतया प्रेतभूम्यादिकं चैव तत्र तत्प्रद
 र्शितम् दीपस्थाने समाश्रित्य कृतं कर्म शुभावहम् चतुरश्रां शुचोक्तं त्रिकोष्ठानां नवकं
 लिखेत् पूर्वादि कोष्ठे विलिखितं प्रवर्गाननु क्रमात् लक्ष्मीशेखराभ्यां क्रमाच्चैव लिखे
 ततः दिक्षु पूर्वादि त्रयोत्रये त्र्याख्यायक्षरं स्मृतम् सुखं तस्य तु जानीयाद्भस्माबुभयतः
 स्थितौ कोष्ठे कुक्षौ उभे पादौ द्वे शिष्टे पुच्छमीरितम् क्रमेणैव विभजेत्तन्मध्यस्थं मयि सायकः
 सुखस्थालभंते सिद्धिं करस्यः सल्पजीवनः उदासीनः कुक्षिं संस्थः पादस्थोऽः खमाभ्या
 त्पुच्छस्यः पीडाते मंजीवंधनोश्चाटनादिभिः कर्मचक्रमिदं प्रोक्तं मंत्राणां सिद्धिसाधनम्
 अद्वादिके शक्तिपीठे त्रेतीर्थे पुवापुनः शरणे पर्वते तीर्थे कर्मचक्रं न चिंतयेत् अज्ञातनाम

आ. ११ वास्तौ च तत्र नाम प्रकल्पयेत् सप्तवर्गेति कचटतयाः पंचवर्गाः यरलवशषसहेति द्वौ वर्गौ
 क. एवं सप्तवर्गा भवेति लक्ष्मिति स्वरूपं देशे पेशात्त्यादिदिलिविदित्यर्थः मध्ये मद्यमकोष्टम
 पिनवधाकृता अकारादि द्वौ द्वौ सौ लिखित मध्ये मूलमंत्रं लिखित अथवा न्यप्रकारेण पुरश्च
 रणमिष्यते तडक्तं वीरतेत्री अष्टम्यां च चतुर्दश्यां पक्षयो रुभयोरपि कृत्स्नपक्षे विशेषेण साध
 येद्दीर्घसाधनम् तत्साधनप्रदरेण मेगते च स्वरसुंदरि विवां वायुशिवं वापि नीत्वा तामाध्यासात्
 साधयत्सहितं मंत्री मंत्रध्यानपरायणः भयं चैव न कर्तव्यं हासं तत्र विवर्जयेत् चतुर्दिशं न नि
 रीक्षेत् मंत्रमैतत्समभ्यसेत् पूजाद्रव्यं प्रवक्ष्यामि नाना तत्रानुसारतः सामिषात्रं गुडं छगं मधुपा
 यसपिष्टकम् नाना पुष्पं च नैवेद्यं सप्तकल्पाकृतसाधितम् चितस्थाने समानीय च धुभिः प्रक्षु
 पाणिभिः समानशीलसंपन्नैः साधकैः निभंयः शुचिः तथा च योगिनी हृदये बल्यर्थं सामिषा
 त्रे च पुडच्छायं तथा मधुः पिष्टकं परमात्रे च यो मूलं फलं तथा सप्तशत्रे बलिं दत्त्वा चतुष्पाते
 चतुर्दिशि पात्रत्रयं सदा सेव्यं स्थापयेत् समनुना सदा सगुरुं भातृवर्गं वा ब्रह्मणा वापि स ब्रह्म
 सुहृदानपिरदार्थं कियद्दरे निवेशयेत् चित्ताया लक्षणं वदेत् सर्वसिद्धिप्रदायकम् तडक्तं या
 मले तेने असेकृता चित्ताग्राह्या ननु संस्कारसंस्कृता इति साधकं नु प्रवक्ष्यामि पूर्वोक्तं भैरवेण

100 नु महासाहसिकाश्चैव महाबलपराक्रमः दयालुः सुहृदयस्सर्वप्राणिहिनेतः एवंविध
 गुणोपेतः कुर्याच्च वित्तसाधनम् संकल्पप्रथमं कुर्यात्सस्त्रिवाचनश्लोकम् सामान्याह्यं विधा
 यादोततः प्रहोसमारभेत वस्त्रालंकाभूषाद्यैर्भूषितः पूर्वदिं मुखः संकल्पोपस्था अद्येत्यारि
 श्मसुकगोत्रश्रमकदेवप्रार्थनप्रशान्तसाधनमहं करिष्ये इति संकल्प्य अस्त्रांतमूलमंत्रेण या
 गभूमिं चरणेभ्येत मूलमंत्रेण फलेकारांतमूलमंत्रेण ध्यात्वागुरेपादपंगणेणोवटुकंत
 था योगिनीमातृकां चैव दोत्तुपालेन येवच संपूज्यैव गहंगलेहामपादपुरस्सरं अस्त्रमंत्रे
 णमंत्रेणोरक्षामात्मनिकारयेत् चक्षमानेन मंत्रेण पुष्पांजलित्रयेदियेत् मंत्रोपस्था उ
 क्तं वीरनंत्रे येवात्र संस्थिता देवाराक्षसाश्च भयानकाः पिशाचांसि च योयदागंथवाप्सर
 सेभ्यः योगिन्योमातरोभूतास्सर्वाश्च खेचरस्त्रियः सिद्धिदास्तां भवेत्तत्र तथा च मम रक्ष
 काः प्रणम्य मनुजानेन पुष्पांजलित्रयेदियेत् प्रणमनाधिपतिं पञ्चाङ्गे रवंकालमैरवम्
 महाकालं यजेद्यन्नात्सर्वादिकचतुष्टये पाद्यादिभिश्च संपूज्य बलिं पञ्चानियोजयेत्
 बलिदानप्रकारमाह यथाएवं प्रणमनाधिपतिं पंचोपचारैः संपूज्य अनेन बलिं दद्यात्
 उंयथा ॐ हूं प्रणमनाधिप इममाभिवात्रं हूं महाबलिं गृह्णागृह्णा २ गृह्णापय २ विघ्ननि

आ. 10। वारणाथंकुरुसिद्धिममप्रयत्नसाहा ततोददितास्योर्ध्ववज्रैरवंसेष्ट्य ओं ह्रीं भैरवभयान
 क. कश्मशानाधिपश्ममामिषान्नेहमहाबलिं गृह्णा २ गृह्णायय २ विष्णुनिवारणाथंकुरुसि
 द्धिममप्रयत्नसाहा ततःपश्चिमायांर्ध्ववत्पाद्यादिभिकालभैरवंसेष्ट्य ओं ह्रीं कालभैरव
 कश्मशानाधिपश्ममामिषान्नेहमहाबलिमित्यादिनाबलिंदद्यात् ततःउत्तरेर्ध्ववत्पाद्यादिभि
 महाकालेसेष्ट्य ओं ह्रीं महाकालश्मशानाधिपश्ममामिषान्नेहमहाबलिंदद्यात् चित्तमप्येत
 तोदद्याद्दलित्रयमनुजमम् ओं कालरात्रिमहाकालिकालिकेचोरनिस्सने गृह्णाणोमंबलि
 मातर्देहि साध्यमनुजमं कालिकायैबलिंदत्ताभूतनाथायदापयेत् ह्रीं शङ्खोतेभूतनाथा
 तेश्मशानाधिपश्ममामिषान्नेहमहाबलिंदत्ताभूतनाथायदापयेत् ह्रीं शङ्खोतेभूतनाथा
 त्रः ह्रीं शङ्खोतेसर्वाणानाथांतेचाधिपायश्मशानमस्तकेदत्तापूर्ववच्चसमुद्धरेत् तत्राद्येनच
 लिंदत्तापंचगव्येनसेदरि अग्निःसंप्रोदाणं कृत्वापीतवस्त्रेलिविजतः भूर्जेवावटपत्रेवातत्र
 पीवमनुतथा पीवमास्तीर्यतस्मिन्नेवद्वरीरामनेततः वीरार्दनेनमेत्रेणचतुर्दिक्षुरदोक्तुर्थात्
 वीरार्दनमेवस्तु ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं कालिकेचोरदंष्ट्रेप्रचंडेचंडनायकेदारय २ हन २ अस्मि महाविघ्नं
 दय २ साहाहं फट् अनेनमेविलोष्टं दशदिक्षु विनित्तिपेत् यदि साधकोभयविह्वलोभवति

102 नदासर्वैः सहृद्गैः परिरक्षणीयः नतस्तु नतकल्पोक्तभूतशुद्धादित्यासजालेसमाप्येष्ट
 देवतासंप्रत्यसंकल्पकृता इष्टदेवताध्यायनेत्रं जपेत्संकल्पमस्तु अथेमादि असुकमोक्षः
 श्रीअसुकदेवशर्मा असुकमंत्रसिद्धिकामः असुकमंत्रस्य इत्येतत्संख्यं जपमहं करिष्ये इति सं
 कल्प्य जपेत् जपनियमस्तु एकक्षरस्य मंत्रस्य दिकसहस्रं जपं चरेत् द्वादशे अष्टौ तार्थं च अक्ष
 रेष्टसहस्रकम् अतः परंतु मंत्राणां गजाष्टकसहस्रकं गजोष्टसंख्यकः अष्टोत्तरसहस्रमित्य
 र्थः यद्यमह्यभयंकलनेत्वे च इयेत्ततोर्थरात्र्यर्थं यदिकश्चित्रदृष्टते जयडुर्गाख्य
 मनुनासर्वपादिद्वनिदिपेत् मंत्रस्तु डुर्गे डुर्गे रदिणिस्वाहा ओं तिलोसिसेमदेवत्यो गोसच
 स्त्रुमिकारकः भूतप्रेतपिशाचानां विघ्नेषु शान्तिकारकः इमं मंत्रं समुच्चार्य तिलं दिक्षु वि
 निदिपेत् इष्टानां दिक्षु निर्दिक्षरिति शेषः नतः सप्तपदं गत्वा पुनस्तत्रैव संविशेत् पुनस्त्रि
 ष्टदेवताध्यात्वा संप्रत्य पुनर्यजेत् यदा गत्यचरेत् गृह्णादिति वाक्यमुदीरयेत् तदा तोकार
 येत्सत्यं मंत्रं जपपरायणः नतः सत्येकारयितावरयेत् हरमुत्र मंत्रं जपेत्तच्चलिमाहृत्य जपं
 ते च चलिं हरेत् तेषां क्रंयोगिनीं हृदये जपेत्ते च चलिं देवीं च गच्छेत्तुं दारि देवतायै य
 याविधि मादियं छंगले चापि रहीतवरमेव च जपेत्ते जलमध्ये वा चलिं देहीति भाषते पिष्ट

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or reference, in Devanagari script.

52

श्रु 103 कः केन बलिंदद्यात्तादृशं ब्रह्ममेव वा बलिंचयवपिष्टकनिर्मितं या न्योद्भवं वा बलिंदद्यात् पुन
र्यस्य वरे देहि कुंजरं देहि याचते दिनांतरे प्रदास्यामि प्रतिज्ञां प्रावयेन्नतः इति प्रतिज्ञां संमदह्य
गृहं गच्छेय यासुखम् अपरे हिततो दद्याद्विष्टेन नरकुंजरान् तथा चोक्तं कालिकापुराणे
यवस्योदमये वा पिशालिदोदमये च वा चंद्रहासेन विधिवन्न तन्मंत्रेण घातयेत् चंद्रहासे
णाखंडेण समायसाधने देवि क्षिणीणां विभवा विधिः गुरुवे गुरुपुत्राय तस्य त्वैवानिवेद
येत् परे हिते तस्य कियं कृतापंचगाद्यं पीतापिष्टकनिर्मितं बलिंदद्यादनेन येषांच यजमा
नो हंत ते गृहं तु बलिमिमाम् इति बलिंदत्तापंचविंशति ब्राह्मणं भोजयेत् तथा योगिनी
तत्र परे हिते तस्य माचार्यः पंचगाद्यं पिवेन्नतः ब्राह्मणं भोजयेत् त्रयं च विंशतिं सख्यकान् पंच
दश विहीना ह्यक्रमेणैव दशावधि भुक्ता च भोक्ता सार्धं निवसेत् त्रमे स्थले यदि न स्याद्विप्र
भोज्येत दानि धनं तं ब्रजेत् तेन निबन्धनं तं स्यान्न दादेवी प्रकुप्यति त्रिवारं वा तुषट्परात्रं न व
रुचेत्तु गोपयेत् स्त्री शय्यां यदि गच्छेत्तु तथा व्याधिं विनिर्दिशेत् गीतं श्रुत्वा तु बधिरो निश्चुदा
त्स्य दर्शनात् यदि वक्रिदिने वा क्वं तदा स्पृश कना भवेत् त्रिपंचदिवसे यावद्देवदेवस्य संस्थितिः
न ह्यीकुर्यात्तं यपुष्पं बहिर्याति यदा तदा तदा वसुं परित्यज्यौतवसुं च धार्यते तथा चागमकल्प

दुमे अथ वदामि संखेपाद्दीरसाधनमुत्रमे कृतेन दिवसे केन सिद्धिं विंदति मानवः यद्विप्रश्न
 त्सुभिन्नं फलविद्रूपयोस्ततम् शिवमानीय कर्जये न ग्राह्यं सन्नयामते रात्रौ प्रथमयामा
 र्थं तत्र गच्छेत्समाहितः पंचोपचारसामग्रीं ससुरोतत्र संहरेत् गुडार्द्रकरसेनैव सरात्र वस्त्राणां स
 च गोडीनेया दक्षिणेण माध्याह्ने न तत्र तु कदलीमलसंमिश्रणाणां कसरसैः सुरां शु
 द्रेणात्र प्रदातव्या दातव्यं नैव संस्पृशेत् माघभक्तं च गल्पयेत् धूपदीपादिकं तथा तिलाकु
 शां सूर्यपाञ्चस्थापनीया प्रयत्नतः ॐ आधारशक्ते नमः इत्यच्चार्य सने समाविशेत् भूत
 शुद्धिततः कुर्यात्संयममात्रं को न्यसेत् अचोरस्य मुनिच्छंदो देवतांगो निचित्यसेत् शिखोत्ते
 नेव बह्मप्रि प्रकारं बंधने दिशः सदृशं नेन वारदा सुभाभ्यां चाप्रकल्पयेत् जयजगात्सामे त्रे
 ण संध्यादिद्विवित्यसेत् ॐ तिलोसिसोमदैवयोगो सवस्त्रमि कारकः पित्राणां सर्गदातव्यं
 मर्त्यानां मम रक्षकः भूतप्रेतपिशाचानां विघ्नेषु शान्तिकारकः इति दिक्षा तिलानां चतु
 र्दिक्षु शिवादितः कालभैरवनामानं महाभैरवं संसृजे वटुकभैरवो भैरवो माघभाक्त्रि
 लिंगि दिशेत् ततः पूर्वदालयितास्त्रापयेत् प्रयत्नतः यदि रक्ताकु कस्तिष्ठेन्नैव वाञ्छ भयं भवे
 त् एला लवंगकं रज्जुं जीवदिरमाद्रैकैः तां हृलेत न्मुदिता शवं कुर्यादधोमुखम् स्या

अ 105 यपिता चतुष्टुष्टं चेदनेन विलेपयेत् बाहुमूलाश्च कट्यंतं चतुरश्रं विभाव्य च मध्ये पदं समालि
 क त्वादलाष्टकसमन्वितं ततश्चैणीमज्जितं कंबलातीतेन ससेत् पूजाद्रव्यं सत्रियो च हरे चूत्र
 साधकं संस्थाप्याशनमभ्यर्च्य तत्राचारो हवद्विषेत् कुशोपादतले दंताश्वकेषां प्रमार्ज्य च
 हृत्तं निबद्धाज्जटिकां तत्र देवस्तरपिणी तस्या देवं संप्रपद्य केडुत्थाय सन्मुखे ॐ वशे भव
 देवेश स्वकामसमष्टे सिद्धिं देहि वीरसिद्धिं कृतां चरभद्रा भव देवेश अमुकसमष्टे सिद्धिं देहि वी
 रसिद्धिं कृतां चरे पटुस्तु स्य रज्जाय चरणौ बंधये दृढं ॐ भीमभीरु भवा बहू भाव्य लोचन भा
 वुक आहि मो देव देवेश प्राकानामधिपाधिप इति पादतले तस्य त्रिकोणं चक्रमुद्रित्वित् तेनो
 त्थानेन प्राक्कोतिशवच्च निश्चलो भवेत् उपविश्य पुनस्तस्या बाहू निस्सार्य पाश्वयोः हस्तयोः
 कुशमास्तीर्य पादौ तत्र निधापयेत् उष्ट्रौ संपुटकौ कृता स्थिरचित्रः स्थिरेंद्रियः सदा देवं
 हृदि ध्यात्वा मौनी जपमचारभेत् चैलासनाद्भयं नास्ति भये जाते वदेत तः यत्प्रार्थये बलिते
 न दातव्यं कुंजरादिकं दिनांतरे तु दाम्प्यामिसुनाम कथयत्यस्ये इत्युक्ता संस्तुतोक्त्या च निर्भ
 र्यश्च पुनर्जयेत् पुनश्च नमः पुरं वक्ति वक्तव्यं विनयेन वै ततः सत्यं कारयित्वा वरं च प्रार्थयेत्
 तः यदि सत्येन करोति वरेवानप्रयच्छति तदा पुनर्जयेत् नमः त्रमेका ग्रायतमानसः सत्यं कृ

नेवरं लब्ध्वा संत्यजेत्तु जपाधिकम् फले ज्ञातमिति ज्ञात्वा त्रुटिकां मोचयेत्ततः शिवं प्राह्वा ल्प
 संस्थाप्य च धनं मोचयेत्तदे पादचक्रं मार्जयित्वा पूजाद्रव्यं जले क्षिपेत् शर्वजले यगर्तवानि
 क्षिप्य स्नानमाचरेत् ततस्तु सूररंगात्वा बलिंदद्याद्दिनांतरे अग्निमरात्रौ येषां देवानां यज्ञमा
 नो हंतौ ग्रहं तु मया दत्तमिमे बलिं इति यैर्याचितानश्च नरकुंजरसूकरान् दत्ता पिष्टमयाने
 वकर्तव्यं समुपोषणं परे द्वि नित्यमाचार्यः पंचाग्यं पिवेत्ततः ब्राह्मणो भोजयेत्तत्र पंचविंश
 तिसंख्यकान् पंचपंचविंशतीनां क्रमेणैव दशावधिः ततः स्नात्वा च भुक्त्वा च निवसेत्तत्र मे स्थ
 ले यदि न स्याद्दिप्रभोज्यं तदानि र्थं तां व्रजेत् तेन चित्रिथ न तत्तस्या तदा देवः प्रकुप्यति त्रिरात्रं
 वा यद्यदरात्रं न वरात्रं च गोपयेत् स्त्रीश्रायो यदि क्षेप्ये तदा व्याधिं विनिर्दिशेत् गीतं श्रुत्वा
 च त्रिधौ निश्चिद्भुज्यते दर्शनात् यदि वक्रिदीनवाक्यं तदा स्पृश्यात् तत्र जेत्ये च दशदिने या
 वदेहे देवस्य संस्थितिः न स्त्रीकुयाङ्गं धपुष्पं बहिर्याति यदीतदा तदा वस्तु परित्यज्य धौतवा
 स्रवथाभयेत् देवगोत्रं ह्यणादौ च प्रत्यहं संस्पृशेत्पुचिः प्रातर्नित्यक्रियां ते तु विल्वपत्रोद
 कं पिवेत् ततः स्नायाच्च गंगायां प्राप्तेषोडशावासरे स्नात्वा तमूलमुच्चार्य तपणंति नमः पठेत्
 अनेन विधिना देवं तपयेद्दृष्टिको जमः तथा च मुंडमालायां श्रीदेवी रहस्यातिरहिंसे मे पुरश्चर्या

श्रा. 107 विधिं प्रभो वदस्व यदनुष्ठानात्सर्वकामा भवेति हि ईश्वरः गृहीत्वा सङ्गो दीक्षां शुभे काले दिवा
 क. निशि आरातो वै सवः प्रोक्तः मध्यमः प्रौढो दीक्षितः अनया दीक्षितो यो वै स एव परमो गुरुः प्रा
 क्तिदेव तेषु गङ्गा योन्या पर्वतमस्तके पवित्रे च स्थले देवयजे हिंसा प्रसादयन् प्राक्तिदेवैत्रिकामरू
 पादौ तत्र स्थित्वा जपेत्सहस्रं साक्षाद्देवीं स्वरूपकः ततो भवति विद्येयं त्रैलोक्यं वशकारिणी
 चतुर्दशसहस्राणि सिन्धुने हरपदं बुजे ततो भवति देवशितवष्टारतः पुमान् कायेन मनसा
 वाचा सुवर्णकपातादिभिः सेतोष्णपरमाभक्त्या गुरुदीक्षां समाश्रयेत् प्रातः काले समारभ्य
 जपेत्सहस्रं दिनावधिः प्रथमे ह नित्यं जपेत्तज्जपेत्तद्यदि नेदिने नूनाधिकं न जपेत्तद्यदि त्रिंशे जपेत्त
 च हविष्यं भक्षयेद्वात्रौ न कदाचिद्विनेन च लक्षाहारं प्रकुर्वीत पुनरेष्टं जने रतः सैव ह
 विष्णुः प्राक्तादि विहितानि फलं ययः मूलं सत्कुर्यात्तत्रो भक्ष्यात्तानि मे त्रिणाम तथा ह
 हस्तस्य सृजेत्पाकं मूलं फलं भक्षेत्तद्विष्णुः प्राक्तावो यवा अथवा दीरमे त्रं स्यात्पुनश्चरणं हृत्
 ये निषिद्धमाह मधुमांसं तथा दारुलवणं तैलमेव च स्निग्धं पृथुषितं चैव निस्ते हं कोटं ह
 पितं काचिकं गंजं नैविलं कलं जेलं पुनं तथा मसूरं कोद्रवं माषं मंडूकं चणं कादिकं ता
 वूलं कां सपात्रं च दिवा भोजनमेव च एवमादीनि चाप्यानि जपकाले विवर्जयेत् अन्यथा भो

जनाज्ञेयसिद्धिनामोति साधकः गृहे जने मूलकाकृतिरक्तवर्णं गात्ररश्मिप्रसिद्धिः मेढू
 कसोडक इति प्रसिद्धिः कोद्रवे कोड इति प्रसिद्धिः स्वां नारी सत्यनारी वा एतज्जयेत् सर्वपर्वसु
 नाथमसंगतिः कार्या सर्वप्राणिदिने रतः यस्य वा वा जपः प्रोक्तस्तद्वृणोषामतुक्रमात्
 तत्र द्वयैर्न पस्याते होमे कुर्यादिने दिने होमस्तद्वृणोषोने शिरोमर्जनमेव च तद्वृणोषे
 न विप्रेन्द्रा सुवतीः कुलकन्यकाः संभोजयेत्प्रीतियुतैर्द्रव्येनानाविधैः शुभैः तर्पणस्य प्र-
 कारमाह हंसपाशयणे आजेन मथुना वा पिसुरयामेव साधकः ब्राह्मणैः क्षत्रियैः वैश्यैः
 शूद्रैः रस्यायथाक्रमम् विनामत्सेनमंसेन पुंश्चली सेवने विना नमंत्रसिद्धिर्भवति तस्माद्यत्
 पुरो भवेत् तथाम्नाथने सकलं वस्तु च जयेत् कृतवादि कम् कनकं पातकी तस्मादुर्मोचेद वि-
 दां वरः कालिकापुराणे ब्राह्मणस्तु सुरांदत्ता ब्राह्मणपदेव दीयते स्वर्गात्तुरुधिरंदत्ता आ-
 वय्यमवानुयात् एवं चासर्वं सर्वं च चरमजातिपरं पातकहेतु चरमजातिपरं शूद्रजातिपरं
 इत्यर्थः अन्येषां पातकहेतुना तत्तत्कर्मैरवीतं त्रेक्षीरेण ब्राह्मणो स्तुर्पाहते न नरपवंशजाः
 मादिकैर्वैश्वपवंशैश्च आसवैः शूद्रजातिभिः होमाय प्रकीर्तयेत् शिवाय तद्विष्णुं जपम् या-
 एजाय प्रोक्तः स्याद्रव्याभावेन सदारि केवलं जपमात्रेण पुरश्चर्या विधीयते दिव्यौषधदिवा

अ. 109
क.

वीरोभुविष्णुसाधकोत्तमः स्वेच्छाचारपरोभूत्ताणकांतेसर्वथाज्ञेयत् दिव्यादिभावस्तुभावच
 द्दामणावतुसंध्येयाः मत्स्यसांसाद्यतुशनेशकः कुर्यात्पुनस्त्रियो वकरात्रौशमशानेवाशवेवा
 म्मृशबालयोः मयोक्तंभैरवीकल्पविधानेवरवर्णिनि हस्तमात्रनिखातेनमंडेवाविजनेवने
 वीराणांकचित्तंदेविसाधनंभुविडकरम् कुमारीपूजनादेवपुरश्चर्याविधिस्ततः तथाचैकं
 गेधर्वतेत्रे कुमारिकाद्विवषातुत्रिवर्षाचत्रिमूर्तिनी चतुर्वर्षातुकल्याणीयंचवर्षातुरोहिणी
 षट्चर्षातुभवेकालीमप्रवर्षातुचंडिका अष्टवर्षातुभवेतुङ्गाचनववर्षका दशवर्षातुभद्रो
 निनामभिःपरिकीर्तिता मेवाक्षरमयीलक्ष्मीमात्राणारूपधारिणीम् नवतुङ्गात्मिकासादा
 कल्पामावाहयाम्यहे नानाजातिभवात्कल्पारूपयौवनसंयुताः अत्यंतप्रौढाबालावाप
 जनीयायथाविधि द्वयैःप्रियकरैर्भक्ष्यचोषभोज्यादिभिःशुभैः पूजयेत्परभावेननाना
 रूपामनोहराः भगिनीकल्पकावापिदौहित्रीवाकुदंविनी मात्रवर्ज्यंसदापूज्यानानाजाति
 समुद्भवाः अथवान्यप्रकारेणपुरश्चरणमिष्यते सूर्योदयंसमारभ्यावत्सूर्योदयंभवेत्
 तावज्जमेमहेशानिपुरश्चर्याविधीयते कृत्वाष्टमीसमारभ्यावत्कृत्वाष्टमीभवेत् सहस्रं
 ख्याजमेनपुरश्चरणमिष्यते शुक्लाचतुर्दशीप्राप्यनवम्यतेमहोत्सवे अष्टमीनवमीरात्रौ

110 नो कुर्याद्विशेषतः दशम्यापारणं कुर्यात्तात्पर्यं सादिभिः प्रिये षट्सहस्रं जपेत्त्रित्यं भक्ति
भावपरायणः चतुर्दशोऽस्माभ्यवावदन्वाचतुर्दशी तावज्जपेत्तद्देशानि पुरश्चरण
मिष्यते केवले जपमात्रेण मंत्रास्सिद्धा भवन्ति हि विना होमादिदानेन विशेषात्पीठपूज
ने यो नित्यं च महापीठं कामरूपं मृत्पापं तयोरेकतरं पूज्यं रुद्रदेहदवापरः अथवा न्य
प्रकारेण पुरश्चरमिष्यते शरत्काले चतुर्थ्यां दिनवस्यंते विशेषतः भक्तिना एजयित्वा
चत्वारिंशोऽसहस्रकम् जपेद्देवाकीविजने केवलं तिमिरालये अष्टम्यां दिनवस्यंते तसु
पवासपरो भवेत् अष्टम्यां सिद्धवेलायामष्टोत्तरलयायुतं प्रविश्य मंत्रीविधिवत्तास्समभ्य
र्चयन्तः श्रवणं कन्यामासाद्य जपहोमादिकं चरेत् केवले कामदेवसौजयादष्टोत्त
राश्वतात् अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां च विशेषतः रात्रियोगेन देवेशगता च विकान
ने दिगंबरैः सुरुक्केशोभूत्वा च सुरसंदरि प्रजपेदयुतं मंत्रीदेवताभावतत्परः मंत्रसि
द्धिर्भवेत्तस्य देवीदेयुः सुभूतले अथवा प्रजपेद्द्विंश्यां श्रुत्यागारे च नुष्यये राजद्वारेण
प्राग्नेयासंभवेत्साधकोत्तमः भोमाऽवस्यां लिखित्वा च योजयेत्साधकोत्तमः मंत्रसिद्धिर्भ
वेत्तस्य चंडिकातत्र पूजनात् कुजेवाशनिवारे च नरसुंडसमाहृतं पंचगव्येन मिलितं च द

श्रा-
क-

नष्टैविशेषतः निदिप्यहसौहसार्थमानतो निर्जनेवने एकाकीप्रजयेन्मंत्रं सभवेत्कपादयः
 एकारौत्राजयेन्मंत्रमेकाकीनिर्जनेवने सभवेत्सायकश्रेष्ठो महासिद्धीश्वरो भवेत् चिता
 यो प्रजयेन्मंत्रं संत्रसिद्धिर्न संशयः इति भैरवानंदसंहितायां सनत्कुमारसंहितायां अथवान्य
 प्रकारेण पुरश्चरामिष्यते चंद्रसूर्यग्रहे चैव ग्रामावदिविमुक्तिः यावत्संख्यं मनुजमाता
 वडोमादिकंचरेत् आइदानानुरोधेन यदि जाप्यं जपेन्नरः सभवेद्देवताद्रोही पित्रुसमन
 यत्यथः इति सनत्कुमारसंहितावचनेन प्रमीतपितृकास्यापि ग्रहणे जपस्यावश्यकत्वे स्प
 मुक्तं बद्धवचनव्यापकोपपत्तेः तथापि सर्वसेनापिकर्तव्यं आइं वाराहदशने अकुर्वी
 तस्तु तद्वाइं पंके गौरिवसीदिति तथाच विरुद्धधर्मसमवाये भूयसां स्यात्सायकत्वमिति
 जैमिनिस्त्वज्ञात् एवं यद्यप्यदंतकः पूषापैष्टिसत्रिसद्वारुणम् अग्रीं देव रसामान्या नंद
 ला इति त्रिविधीयते इति छंदोग्योपनिषद्गीयात् स्पृतेर्बालवत्त्वेन सनत्कुमारीयस्य नि
 विषयापत्तिरिति चेन्नैवम् आरब्धपंचागपुरश्चरणमथोपनिषत्तसूर्यसहस्रवि
 षयत्वेनैवोपपत्तेः एवं च निष्कार्थवादेन ग्रहप्राप्त्यवश्यकत्वे प्रतिनिधिद्वारा तदि
 ति अथ भूतभैरवे यडक्तसारसर्वसे सर्वतंत्रेषु गोपितं वीरसिद्धे विधौ नंदेवदेवेन शोभना
 नु।

५६

112 यस्य विज्ञानमात्रेण संदभागोपि सिद्ध्यति श्रोत्रात्रेण कालेन हे लयासायकोत्तमः मंत्रेनी
 तागुरोपाश्च गुरुभक्तिपुरस्सरः मंत्रश्रोत्रास्पृष्टत्वेन प्राणाविज्ञायवन्नतः यत्ताश्चकी
 लकृत्तां ताकु र्यान्मंत्रपुरस्त्रियम् पुरश्चरणसम्यक्तावीरशिद्धिसमाचरेत् पुत्रदारयन
 स्त्रहलोभमोहविवर्जितः मंत्रवासाययिष्यामिदेहं पातयाम्यहं प्रतिज्ञामीदृशीकृ
 ताबलिद्रव्यं समाहरेत् यस्य मंत्रेयडकृतं तद्गृह्यशेषविधानतः स्त्रीवस्त्रं पतितं च ज्येष्ठकु
 रमादिभिर्दितं न डभिर्दत्तं कृतं बृहन्नपुंसितमेव वा स्त्रीजनने च स्वरूपे वा कुरूपे चैव व
 र्जयेत् संस्थाप्य कुशशय्यायामुत्ताने दिवि रूपाणाम् कृतनित्यक्रियादिस्तु विदित्वपि
 तकीलयेत् यंत्रेलिखित्वा वीरस्पललाटे भर्त्तुं देवतां बलिदानेन संतोषाशवस्पृष्ट
 दिसंस्थितः बलिमाहमंडमालायां केवले बलिदानेन न तुष्टा भवति सुंदरी कथि
 ते एवैवमस्मभ्यं प्रशमं कुरु शंकर श्रीशंकरः श्रुत्य नृगुरोदेवेशि विधाने बलिजनितं म
 कथयामि वरारोहं सस्थिराभवसांप्रतम् विधिदीर्गगुडैश्चान्नपायसंशकरानितम् पा
 यसंदौद्रमात्रं चानारिकेलं समोदकं शशकं मेघलेडं च सार्द्रकं सहशंकरं रंभाफलं ल
 डकं च भर्त्तितां च पीठकं पालमस्य च पावीनशकुलं चिकरं तथा मङ्गरुचिलिषंदया।

आ. ॥३ नमोऽस्य सप्ततम पक्षिमासे वरारोहे डिंभे नानासमुद्भवं कृत्स्नमांसेषमांसे गोधिको ह
 क. रिणो तथा जलजे सत्पमांसे च गंधकीमांसे वच नानाचं जनडग्यानि चंजनानि सधु
 निच इष्यगंधेन तेनाजं निशाम्योदिवसेपि वा बलिंदद्यादि शेषेण कृत्स्नयक्षेत्रे भेदिने छागे
 दने भववेह भर्माभस्पर्दनेः कविभ्रवं महिषे धनं हृदि स्फात्स्वगे भोगफलं लभेत् दत्ते दक्षि
 णां हृदिः सद्गोयिकायां महाफलं मेघे हृद्रे मरुर्हृदि स्फात्स्वगे भोगफलं लभेत् दत्ते दक्षि
 यशिवो वक्षस्तु मध्यतः स्वदेहादुधरे दत्ते वरदे हृदवापरः सरदानेन देवशि महायोगी
 श्वरो भवेत् रात्रौ प्रहरयामाद्ये पूजायं बलिमाहरेत् ये चोपचारद्वयाणि सुसुराणि प्र
 यत्नतः गुडाद्रंकरसेनैव सुरात्रा ह्यणस्य च गौडीने यादत्तियेण माध्वीवेशेन तत्र तु
 कदेवीफलं समिश्रणत् कस्वरसे सुराः श्रेतेनात्र प्रदानात्र देयावेनैव संस्पृशेत् स्वरा
 तु विविधा देवि स्फाटिकीडा किनी तथा कालिंकी चात्रैव दाने धनं हृदि रनुत्तमा डाकि
 नी दानमात्रेण सर्वं वश्यो भवेद्भुवं कालिंकी सुरया देयोर्चयेत् परमीश्वरीम् गुहिकां ज
 नं लभादिमारणोच्चाटनादिभिः महासिद्धी श्वराभूता वसेत् कल्पयुते दिवि अर्चयेत् दत्ते महे
 शानि महासिद्धिरनुत्तमा रक्तचंदनविल्लादिजयाकुंकुमवज्जलैः अर्चयेत् दद्यात् महेशानि

सर्वकामार्थसिद्धये जयाकुमारी सशरीतलजलैर्वापिकस्तूरीकुंकुमानितैः मूलमंत्रेणादे
 शि आकृष्यनिर्भयाशुचिः अर्घ्यं दत्वा विशेषेण चक्रं पातेन पूजयेत् कुमारी पूजने शक्रो न
 रीस्वप्नेपिनस्मरेत् ताम्रपत्रे कपाले वा शमशानिकाष्टनिर्मिते शनिभौमदिने वा पिशराचे मूल
 मुद्गवे सूर्णे रोषेण चालोदे चक्रम च विधानतः पुष्पाण्यपि तदा दद्याद्रक्तकृष्णसितानि
 च चैतरे क्रंजया पुष्पं करवीरं तथा प्रिये तगरं मलिका जाती मालती यूथिका तणा उरु
 राशोक वकुल श्वेतकृष्णायराजिता बकु पुष्पं बिल्वपत्रं चणकं नागकेसरं रंगिका त्रिदि
 कांचीरं क्रंजयत्परि कीर्तितम् अर्कं पुष्पं जया पुष्पं बर्बरं च प्रियंवदे अष्टम्यां च प्रदोदे नसेतु
 शास्त्रस्य देवताः कृष्णं वा यदि वा शुक्लं कालिका वरदा भवेत् शमशाने उस्तरेणैव तुष्टाधूम
 वती शिवा शमशानं ज्ञात पुष्पेण स तुष्टा कालिका परा वन्य पुष्पे च विविधैः संतुष्टा या
 धती शिवा आमलक्यादिपत्रेण तुष्टा पुष्पेण पार्वती अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नाना पुष्पैः सप्तर्च
 येत् शमशारा विशेषे वा शनिभौमदिने निशि पूजयित्वा विशेषेण ससिद्धीश्वरो भवेत् बलिं
 दत्वा प्रयत्नेन भूतशुद्धिं समाचरेत् भूतशुद्धिततः कृत्वा करोग्न्या समाचरेत् ध्यात्वा तु देवी
 हं च नाम चेतो जपंचरेत् सतंत्रोक्तविधानेन दिशश्चानवलोकयन् नयशेषदधुतं किंचित्त्रभा

आ- 115 षेतनचस्पशेत् अहोरात्रं जपे कुर्याद्यावत्प्रत्यक्षं ज्ञेयं वदन्त्यागत्य चेष्टां वादे हे स्फूर्तिक
 क. रोति वा एतेन जायते वीरसिद्धिर्दद्यात्ततो बलिम् देवतोऽस्य गुरुं नत्वा विष्णुमष्टदये पुनः
 स्थापयेद्द्वौ जपेद्दिप्रोक्तावेतो ये विनिक्षिपेत् नारकाभीमना नारीद्वारसिद्धिं समाहरेत् अथा
 सतविधिं वक्ष्ये सर्वतंत्रात्सुभारतः आसनेन विना सिद्धिं न विंदे युस्तथापि संभनमोहने चै
 व वशीकारो यक्षणात् मारणाच्चाटनं चैव षट्कर्मसु यथाक्रमेण आसने कुरुती मंत्री सर्वका
 मार्यसिद्धये तडक्रं भैरवी तंत्रे मेषवाद्यगजोष्टदत्तानुरागतमिस्तु षट्कर्मसु प्रतीकं विवि
 धासनानि क्रमिजे भालाख्यसारंगजम् मोक्षभोगदमासने च कुरुते डोणं तथा चैलं जैवतं
 चैव मृगाजिने शुभकरं सर्वप्रणीतं बुधैः निषिद्धमाह भूभो भूपभयं कुलक्षयकरं वंशमन
 रोगदं काष्ठं चैव तथा सने प्रकुरुते शैलं महाडः खट्वम् वैतं पलवम् त्रिकामनयुतं त्रेणां
 च विद्वेषकृच्छ्रेषं क्रैमिजमासनानि सकलं मोक्षादिसिद्धिप्रदम् कृष्णाजिने ज्ञानसिद्धिः श्री
 मोक्षोत्पाद्यचर्मणि चर्मभूषणे व्याधिनाशोत्पत्त्याः खमोचनम् कुशासने मंत्रसिद्धिः नात्र
 कार्या विचारणा काम्यार्थकंचलं चैव सर्वार्थरक्तकंचलम् सुस्त्रिकादि कर्मणोऽप्यविशेष
 अनिरामयः सुस्त्रिकादीनि वक्ष्यामि आसनानि विशेषतः सुस्त्रिकं पद्मकवीजं चेति चतुष्टयम्

व

116 जपप्रशस्तमेतेषु पूजितेषु नरादिषु एतेषां लक्षणवत्स्यस्मादीनां यथा क्रमात् जानूवो
 रंतरं कृतासम्पकपादतले उभे अङ्गुकायः समर्पितः स्वस्तिकं तडराहृतम् वासु रूपरि वि
 न्यस्य दक्षिणचरणं बुधः वामं पुनर्दक्षिणोरोच्युत्तमस्य विधानतः धृत्वा कराभ्यामंगुष्ठे नि
 धाय विबुधं कंठदि नासाग्रं वीरदाये हि हान्य द्यासनमिदं मतम् जपादा वेवमाख्यातं यद्वासन
 मिदं बुधैः कामोदौ दक्षिणपादं न्यसेद्वासेतथा न्यतः एतावदेव निर्वर्त्य जपहोमादिकं चरेत् ना
 रदीये तथा प्राह नारायणमने मुनिः उभाभ्यामूरुमूलाभ्यां अग्रपादावुभावापि उपरोक्तस्य
 आसीत्तपस्यनामतदासनम् एकपादं तथैकस्मिं वित्पासोरुणि संस्थितम् इतरस्मिन्तथा चोरो
 वीरासनमिदं स्मृतम् मेच्छाडपरिवित्तस्य सवंगुलं तथोपरि गुल्फांभोरंच वित्तस्य वज्रासनमुदी
 रितम् अथ मालाविधानं हि प्रवक्ष्यामि विशेषतः प्रथमतः करमालाप्रकारमाह तंत्रागुलि
 जपंकुचक्रगुष्टात्रे गुलिर्जपेत् श्रेणुष्टेन किना कर्मकृते तदफले भवेत् सामान्यं तु तडं जैमौतमी
 ये आरभ्यानामकामध्यात्प्रदक्षिणक्रमेण च तर्जनीमूलपर्यन्ते जपेद्दशसुपर्वसु तथा च हं
 सपारायणे अनामिकात्रयं पर्वकनिष्ठा च त्रिपर्वकामध्यात्प्रदक्षिणक्रमेण तर्जनीमूलपर्यन्ते अ
 येनुरात्रि विषय एव कनिष्ठानामिका मध्याचनुर्यी तर्जनीमता तिस्रो गुल्यस्त्रिपर्वोत्तमं मध्या

आ. 117 चैवपर्विका पर्वहयमध्यमायाजपकालेविवर्तयेत् एतमेकं विजानीयाद्ब्रह्मणश्चित्तं स्वयं
 क. उचितं कथितं उक्तेसारसंग्रहे च ग्रन्थे यन्नृपेयज्जपेमेकलेखनात् तत्सर्वं निष्फलं भवेति
 इत्याज्ञा पारमेष्ठी पर्वहयमध्यमायामेकलेखनेन प्रकल्पयेत् तथा च गंधर्वतंत्रे तज्जन्मावर्तये
 त्वपर्वहयमेकं च गौरवात् शक्तेमेकं नमस्तुत्याशौवेमेरोः प्रदक्षिणो इति नत्वेवं चेत् कुत्र किल मे
 कदाचित् मध्यमपर्वहयग्रहणं कदाचिद्ब्रह्मर्जनीयमिति किं प्रारणमाया तु कस्मिन्निषेधे किं का
 र्थं किं विषयं किं वा ग्रहं इति विषयभेदेनैव जपः कार्यः शक्तिविषयजपे मध्यपर्वहयग्रहणं
 तद्विज्ञेवर्जनीयमित्यादौ तेषां तेषां च तेषां तरे अनामिका त्रयं याज्ञं कनिष्ठा च त्रिपर्विका मे
 धमापि त्रयं देवितर्जनीमूलपर्विका अथवा देवदेष्टा यद्ब्रह्म कथयामि ते अनामिका मध्यमा
 यामूला ग्रंथद्वयं हयं कनिष्ठायाश्च तज्जन्मासु यं पर्वतयैव च अनामा मध्यमायाश्च मेरुस्या
 द्वितये शुभं प्रदक्षिणं प्रसादं विजयेति पुरा संदरीम् अथ वाममध्यमानाममध्यपर्वयुगात्
 कं मेरुप्रदक्षिणी कुर्वन्ननामा मूलपर्वणी आरभ्य मध्यमा मूलपर्यंतं गणयेद्बुधः अंगुली
 नविशुं जीत किंचित्सेकोचयेत्तुलम् अंगुली नो विद्योगे तु छिद्रे युजपते जपः अंगुल्यये तु यज्ज
 पं यज्जपं मेरुवने सर्वसंधिषु यज्जपं तत्सर्वं निष्फलं भवेत् गणनाविधिसुल्लेख्यो जपे नृपमा

वतः गृह्णाति रादा सा लस्मान्नियते गणये दुयः सनत्कुमारसंदितायां अतस्मात्सुलमारभ्य क।
 निष्ठादि त एव च तर्जनी मध्यपर्वी त मध्यपर्वसंज्ञयेत् अनामिका त्र्यं पर्वक निष्ठादि त्रिपर्विका
 मध्यमाया च त्रितये तर्जनी मूलपर्वणि एतद्वचनं द्रयेत् अष्टोत्तरशतादिविषयं प्रक्षि विष
 यजपमपरे च श्री च के च तर्जन्ये तस्य मध्ये योजयेत् स च पाप हृत इति अष्टोत्तरमाला तदुक्तं
 श्रीविष्णुदेवचरते त्रे माला विधानमपरे शृणु पार्वति तत्ततः येन विज्ञानमात्रेण मंत्रासिद्धिं
 तत्तिष्ठानात् अनुलोमविलोमेन मंत्रमंत्रविभेदतः मंत्रेणोत्तरितो वर्णो वर्णो नांतं मन्त्रमु कुर्यात्सं
 त्रमयी माला सर्वमंत्रप्रदीपिनी च रमालं मेरु रूपं लघयेत् नूकदा च न मेरुश्चि व अ सर्वेषां य।
 षा देवे तया हरिः तस्मात्तु स्थिरचित्रेन कर्म कुर्याद्दहन्निष्काम एतत्पररहस्यं च मयोक्तं ते
 सुरेश्वरि तया गुप्ततरं का धिना खियं यस्तु कस्यचित् प्रकारोत्तरेणोक्तं भैरवकल्पे अनुलोम
 विलोमस्यैर्विदुवन्मात्रकाक्षैः दमेरु कैः साष्टवर्गैः सप्तधा वर्णमालया प्रत्येकं वर्णयुक्
 मंत्राजमाः सुः क्षिप्रसिद्धिदः वैरिमंत्रा अपि नृणां मये मंत्राश्च किंपुनः अकचटनपयशाव
 र्गाद्याणां समीरिताः मंत्राणां वर्णयुक्तं तथैव वर्णमुच्चरेत् ततः समुच्चरेद्दर्शनमेव मन्यत्र
 दर्शनात् अनया योजयेत् कुर्यात्तस्य सिद्धिरहरतः अनुलोममिति आदो अनुलोमे जपः अकारा
 दिदिक्कारांतेन जपः पञ्चादिलोमेन जपः दकारादि अकारांतेन जपः पश्यत्यर्थः अवक्षकारो

ग्रा- ११९ मेरु तेन कल्पनीयः तथा च हकारो तरेल कारो देयः अन्यथा पंचाशद्वर्णानुपपत्तेः शता
 क. र्थकेनेति पाठेनैव निर्वहति कथं शतार्थकेन तस्माच्च तार्थकेन किं विणिशिशेन केनष्ट
 थिवोत्तेन लकारेण सदेत्यर्थः एतेन न पंचाशद्वर्णानिरित्यर्थः अतश्चाजपमाला वि
 धानं आदिद्वानां स्तुयोगत्वादिति मालेति कीर्तिता तद्वर्णसंख्यैर्मणिभिर्जपमालां प्रकल्पये
 त रुद्राक्षमालिकादेविजपेन सुमनोरथान् पश्चादैर्विहिता मालाशत्रुनाशकरीमता कुश
 ग्रंथिपुतामाला सर्वपापप्रणाशिनी पुत्रजीवफलैः स्वमाकुरुते पुत्रसंपदः निर्मिता रोष
 मणिभिर्जपमालेऽपि तप्रदा स्वर्णैर्विरचिता माला इष्टा कामान्प्रयच्छति प्रवर्णैर्विहिता मा
 लामौक्तिकैर्विहिता तथा पुष्कलं धनमौभाषं धानं च स्फटिकी तथा विहिता शंखमणिभिः
 कुरुते कीर्तिमव्ययम् एतैः शर्वैः विरचितैर्मालास्मान्मुक्तये नृणां नृणां जपं करं कुर्यान्ननुका
 म्यमबोधनात् मालाभिस्तु प्रकुर्वीत नित्यं कामं च साधकः उच्चादने च दंतानां माला प्रोक्ता
 तु स्मरिभिः खरदंतैरथोभूतैर्मनुष्यास्त्यायुतायुना ग्रथितौ निर्मिता माला शत्रुणां नाशि
 नीमता प्रेतदंतैरथोभूतैः कर्तव्या जपमालिका साध्यदेहभैवैः केशैः प्रेतव्याद्वैषकर्मणि
 वैष्मवी तुलसीमाला गजदंतैर्गणेश्वरं त्रिपुराया जपे शस्त्रा इन्द्रादौ रक्तचंदनैः महाशंखम
 यीमाला नीलसभस्वतीमनौ अंगुली जपसंख्या नैमेकमेकमुद्घृतम् पुत्रवीजैर्दशगुणैश्च

तसंख्यैः सहस्रकम् प्रवालैर्मणिरत्नैश्च दशसाहस्रकं प्राते तदेव स्फाटिकैः प्रोक्तं मौक्तिकैः
 लक्ष्म्यमुच्यते सर्वे दशसहस्रं तु शोखैः शतगुणं तथा कुशग्रंथाच्च रुद्रादौ न तगुणितै
 भवेत् शुक्लपद्माक्षमणिभिरपि स्यादमिते फले मातृका तु समुद्रतमालयापि च तस्मि
 ले अथवा तां प्राते कुर्यात्सर्वसाधारणं जपे पंचाशद्भिः काम्यकर्मे सिद्धि स्याच्चतुरोत्तरैः
 अष्टोत्तरप्रातैः सर्वसिद्धि रुक्ताकृतसज्जा मोक्षाधीपे च विंशत्या धनार्थी त्रिंशता जपेत्
 पुष्पार्थं सप्तविंशत्यापे च दशाभिचारके नारदीये तु संप्रोक्तं नपे च दशकस्य चित् अनयोः
 पक्षयोस्तस्माद्विकल्पाः स्याद्विस्थितेः अथवा न्यप्रकारेण मालावद्व्यामितस्ततः तड
 कं सागरसंहितायां अंगुल्या जपस्थानमेकमेकं वरानने पर्वचाष्टगुणं विंशत्या सुव्रजी
 वफलैर्दश प्राते वैशोखमणिभिः प्रवालैश्च सहस्रकं मौक्तिकैर्दशलक्षं तु स्वर्णैः को
 टिरुच्यते कुशग्रंथाच्च दशकोटोरुद्रादौ चाप्यनंतकं मौक्तिकैः चतुष्पद्मादौ रुद्रादौ मु
 क्तिवेतरे लंभे सुवर्णं जानीयादभिचारे तु निंबकं रक्तचंदनपत्रं च पुत्रजीवप्रवाल
 कं वशाकं धनयोर्देवि पुरः दोभो विप्रो वतः सर्वासा मक्षमालान् जपे यत्फले मुच्यते
 तस्मिन् लेशतसाहस्रं जपे चंगुलियवर्णि तस्मादंगुलियवर्णि जपार्थं प्रबलानि च अंगुष्ठे

श्री
क.

न जयेन्मोक्षोत्तमं न्यात्रभिचारिके मध्यमावलकासार्थांशौ पुष्टावनामिका कनिष्ठा कर्ष
 णोचासंजपकर्मणि शोभते श्रेष्ठेन जयेन्मोक्षोत्तमं रंगुलिभिस्तद् श्रेष्ठेन विना कर्म कृतेन
 त्रिषु फलं भवेत् पंचविंशतिमोक्षार्थी सप्तविंशतिपुष्टकं धनार्थी विंशता कुर्यात्पंचदशभि
 चारिके कुलुकां तु ततो न तामाला एजां विधाय च गृहणीयादक्षिणे नाथन च वामेन सं
 स्पृशेत् नाभिहृच्छिरोर्दोषेण कुलकां परिचिंतयेत् स्फाटिकरुद्राक्षकपुञ्जीं विविंशत्
 पद्माक्षरमौक्तिकैश्च प्रवालसौवर्णककोशांश्चैव माला भवेत्सौख्यकरी नराणां देव्या
 भवेत्प्रीतिकरी प्रशस्तारुद्राक्षमाला यचकौशिकी वा पद्माक्षकैर्वाप्यथ मौक्तिकैर्वा रुद्रा
 क्षमाला सततं प्रशस्ता प्रवालैरेवेकं तस्यास्त्रिपुरया विशेषतः अथ वा शोखमणिभिर्माला
 कार्या विशेषतः अष्टोत्तरशतैर्बीजैः प्रशस्ता सर्वकर्मणि शतार्थनापि कृतं व्यातथैव य
 रिकीर्तिता पंचपंचाशतैर्वापि मरणोच्चाटनादिषु सात्त्विकी राजसी चैव तामसी च त्रियोदि
 ता सात्त्विकी प्रथमा माला हि तीयाराजसी मता तृतीया तामसी प्रोक्ता सारणादौ प्रयोज
 येत् शुक्लैर्विनिर्मिता माला मोक्षकर्मणि शस्यते क्लृप्तैर्विनिर्मिता माला सारणादौ प्रयुज्य
 ते पद्मसूत्रैः कृता माला देव्या प्रीतिकरी सदा कर्पसैर्वैष्णवी माला पद्मसूत्रैरथापि वा ॐ

एतन्निर्वाणललेवापिसौरीमालाप्रकीर्तिता अन्येषामपि देवानां कर्तव्या कामचारतः द्वादश्यावे
 सवीमालाकर्तव्या सोपवासकैः सेत्रैर्विष्णुसेत्रेण दिवा भागेन शस्यते शक्तीनामपि कर्तव्या
 रात्रौ भुक्तायथाविधि अष्टम्यां कनकम्यां च चतुर्दश्यां तथैव च त्रयोदश्यां तिथौ कुर्याद्विवस्वा
 पिसुरेश्वरि अर्थवर्तलतामालासूलासूक्ष्मानियोजयेत् सयकाराभवेत्तातु शुभदा सर्वक
 र्माणि सर्वपापि हिमालनां मेरुपार्श्वद्वये तथा नक्षत्रेण कदाचित्स्यष्टेतावर्तने पुरः हस्त
 पर्वणि वा कुर्यात्सर्वत्रैषविधिस्मृतः अनामिका त्रिपर्वाणिक निष्णानूलनो जयेत् मध्यमाया
 द्वये मेरु रंगुषायास्तये तथा नवदाचित्स्यशेनं जी सहस्रमपुते तथा शतमष्टोत्तरं वापि ज्ञेयं
 तेषां सिद्धयेत् संमाली सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा सम शिवं कुरुष्व मे भद्रं यशो वीर्यं च स
 र्वदा ग्रहणे स्यापते चैव पूजने विनियोजयेत् अथ जपविधानं तयोक्तं कपिलपंचरात्रे
 स्वमप्रबोधकालोऽयमंत्राणामभिधीयते अग्निसेमात्मकामंत्रा विज्ञेयाः कूरसोमयोः कर्म
 एतद्विज्ञेयं तस्यावियत्राय समीरिताः आग्नेयामनवत्सौम्यभूयष्टेऽमिता दाराः अग्नेय्यासे प्र
 बुद्धेते प्रणो भवति दक्षिणे भग्नोऽन्यस्मिं स्थिते प्राणो सौम्यबोधं प्रयति च नाडी हृदयाने प्राणो स
 र्वबोधं प्रयति ते प्रयच्छंति फलं सर्वं प्रबुद्धा मंत्रिणस्तदा यद्वा प्राणपानसमायुक्ता शिवशक्त्या

श्रा- 123
क.

सुमेसनं प्रबोधकालो विज्ञेयास्त्रापकालस्ततः परः यथा वामबाह्वोर्यदा वायुस्तदा द्रुस्तानि
 योजिताः उभयस्योयदा वायुस्तदा द्रुस्तानि योजिताः उभयस्योयदा वायुस्तदा न्यद्वितयात्म
 कः संप्रदीकृत्यमेवैरणान्तर्यामिणोऽसिद्धिदः पुनश्चुमविसर्गास्तदाकारेकेवले जपेत् एवं
 जप्त्वा यदिष्टं चेत्युत्पद्यते शीघ्रसिद्धिदः इति स्वप्नप्रबोधकालः अथातः संप्रवक्ष्यामि जपेत् त्रयं
 तत्रतः आदौ तु कुलकाध्यायेत् तत्र सिद्धिप्रदायिनीम् नाद्रुहिरोदेषोत्तुमेवौ नित्यतमानसः
 ध्याने यथा रक्तोरक्तसरोजस्यारक्तलेकारभविताम् रक्तोत्तरधरो देवौ विसर्ज्य तनुनीयसीत्
 कामराजगतां सार्थवेष्टनत्रयशोभितां समसंपेनिभोभोभासद्भास्कराकारमेडले एवं विविंश्य
 प्रजपेदासनस्यो जितेंद्रियः एवमाद्रौ कुलकाध्यायान्तर्यामिं त्रयमेवौ त्रयशोभितां जप्त्वा पुनर्मूल
 मंत्रं जपेत् कुलकामंत्रो यथा प्राणवोहनेनमः पञ्चान्त्रो यंचतुरदारः ओहनेनमः कुलकांचन
 तोनडां मालाएजां विधाय च गृह्णीयाद्दक्षिणेनाथनचवामेनमेष्ट्येत् तपस्तुत्रिविधो ज्ञे
 यो वाचिको योऽश्रुमानसः नातिस्पृष्टं न चास्पृष्टं न दुर्तं न क्लिष्टं न जपेत् तत्र मभिन्नचक्षुः कचित्
 समाहितः यद्यदश्चरते तमेवौ स्पृष्टं शब्दयुतैः सरैः शूनैरुच्चारयेत् तत्रोत्तमपयत्तश्च वाचिकाः श
 नैरुच्चारयेत् तत्रोत्तमपयत्तश्च वाचिकाः शब्दयुतैः सरैः शूनैरुच्चारयेत् तत्रोत्तमपयत्तश्च वाचिकाः श

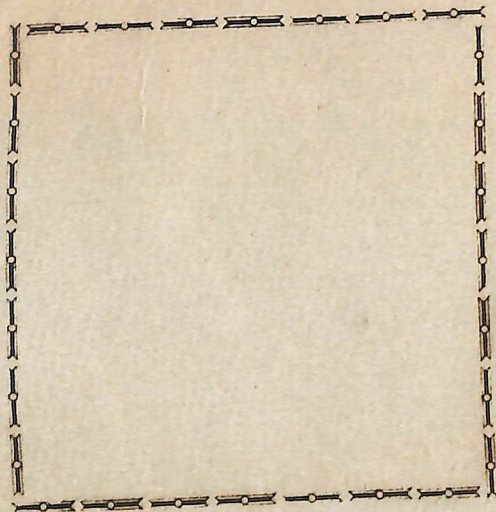
६२

हरश्रेणीवर्णसुरयदात्मिका शहरार्थचिंतनाभ्यासस्तु क्रोमनसोजयः उच्चैर्नपाड्याशु
 र्याससहस्रगुणो भवेत् सहस्रगुणमुदिष्टस्तस्मादपि च मानसः ध्यायेत् मनसामंत्रं निहो ह्यो
 ननचालयेत् न कं पयेच्छिरो ग्रीवं देतानैव प्रकरयेत् अक्षराक्षरभेदेन सिद्धविध्या धराग
 णाः हरति प्रकटं यस्मात्तस्माद्भुमं सदा कुरु आसनस्थो जपेत्सम्प्रेमैवान्नैयतमानसः विंड
 लीने मनः कृतानादमार्गे नियोजयेत् नादमार्गी विलीने तु मनो नान्यत्र गच्छति प्राणायाम
 त्रये कृतागायत्रादी जपेदिति अनेनैव जपेद्यस्तु महापातकसेचयः सहस्र उच्चारिते नैव
 क्षयं यात्युपपातके इति मालायाग्रयने वक्ष्ये सर्वतंत्रेषु गोपितम् कृतनित्यक्रियो नित्यमेते
 एतेषु मे उचितं यथाकामे यथा लाभमक्षमा नीययत्नतः अन्येष्वसमरूपाणि नातिस्पृह
 कृपानिवै कीटादिभिरनुष्ठानेन जीर्णानि नवोनिवै गच्छेत्तु पंचभिस्तानि प्रदाल्य चष्ट
 कृच्छक गोमूत्रं गोमयं दीपं दधिसर्पिः कुशोदकम् पंचगव्यं विज्ञानी या सर्वकर्मसु मंत्रवि
 त् पयोदधिचतुर्तदौ त्रैप्रार्क राघेयथा क्रमात् पंचास्ते विज्ञानी या सर्वकर्मसु सायकः
 ततो हि तैद्रपुण्यस्तीति सिंते ग्रंथि चर्तिते त्रिगुणं त्रिणीक्ष्ण्य सत्त्वं प्रदाल्य पूर्ववत् शुक्लं
 रक्तं तथा कृष्णं शोणित्वा चाभिचारके सूत्रं संपादयेद्दिष्टो पदसूत्रमथापि वा अक्षय्यत्रे नव

श्रा. 125
क.

केपसाकोरेणस्यापिते सूत्रं मणींश्च गोधांभः दालितंस्तत्र निदिश्येत् तारं प्राग्निमात्रुकां च सूत्रे
चैव मणिंश्च विष्णुपूजयेदाग्रं नृणां चैव शक्तिता हेमकर्मण्यपराक्तश्चेद्दिगुणं जपमाचरे
त मणिमैकैकमादाय मन्त्रे वै योजयेत्ततः मुखे मुखं च संयोज्य पुच्छं पुच्छे च योजयेत् गोपुच्छं सह
शीकार्याय द्वादशर्षाकृतिः शुभा तत्संज्ञातीयमेकं तस्मै रुतेनाग्रतो न्यसेत् एकैकमणिमग्रं यो नृत्र
ह्यग्रेष्विचदापयेत् जपमालां विधापयेत्येततः संस्कारमाचरेत् दालयेत् च गयेन संयोज्यात्तेन स
ज्जनैः मंत्रेभ्यः स योज्यात्ते प्रपणमि संयोज्यात्ताय वै नमः भवे भवेनाभि भवे भजस्तमा भवो
द्भवाय नमः चंदनागुरुगंधाद्यै वामदेवेन चर्षयेत् वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमो रुद्राय नमः
कालाय नमः कालविकरणाय च लविकरणाय नमो बलप्रथमनाय नमः सर्वभूतदमना
य नमः मनोत्मनाय नमः धूपयेत्तामसोरेण लेपयेत् पुरुषेण तु अक्षोरेभ्योऽथ गोरिभ्योऽक्षोरिभ्यो
रत्नेभ्यः सर्वतः प्रार्थयेत् सर्वेभ्यो नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय विधीमहे
तत्रोरुद्रः प्रचोदयात् मंत्रयेत् च मे नैव प्रत्येकं च प्राते प्रातं ओं देवानः सर्वविद्यानामीश्वरः
सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्माणोधिपतिः ब्रह्माग्निवामेस्तु सदा शिवाम स मेरुं पंचमेनै
व ततो मंत्रेण मंत्रं वित संस्कृत्यैव बुधो मालां तत्प्राणां स्थापयेत्ततः एवं कृत्वा दमाम्नायां

District Health Association.
HOSHIAARPUR.

District Health Association
Hoshiarpur

7

Agam Kark daktar
In complete